

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
UNSKO-SANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U BIHAĆU
Broj: 01 0 K 010199 17 K 2
Bihać, 11.06.2020.godine

Rješenjem Vrhovnog suda F BiH broj 01 0 K 010199 20 Kž 2
od 25.02.2021. godine prvostepena presuda ukinuta i određeno
održavanje pretres pred tim sudom.
Presudom Vrhovnog suda F BiH broj 01 0 K 010199 21 Kžk
od 05.05.2021. godine optuženi Šahinović Izet oglašen je krivim
i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) godina.
Žalba protiv ove presude odbijena je kao neosnovana.

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Bihaću u vijeću sastavljenom od sudija Kapić Reufa kao predsjednika vijeća, te sudija ovog suda Šahinović Gare i Ivaniš Vlatke, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Rahmanović Senide, postupajući u krivičnom predmetu protiv optuženog Šahinović Izeta zv. Izvan sin Hašima, zbog krivičnog djela - Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog Krivičnog zakona SFRJ, kojeg brani branilac po službenoj dužnosti Veladžić Hasan advokat iz Bihaća, postupajući po optužnici Kantonalnog tužilaštva u Bihaću broj T01 0 KTRZ 0008541 12 od 28.06.2017.godine, nakon glavnog, usmenog i javnog pretresa održanog dana 11.06.2020.godine u prisutnosti kantonalnog tužioca USK Bihać Kapić Adnana, optuženog i njegovog branioca, jednoglasno je donio te dana 12.06.2020.godine javno objavio slijedeću

P R E S U D U

Optuženi **ŠAHINOVIĆ IZET** zv. „Izan“ sin H. i majke S. rođene K., rođen 07.03.1968.godine u B., prebiva u naselju Z. bb, općina B., JMB ..., po nacionalnosti ..., državljanin ..., po zanimanju diplomirani ekonomista, oženjen, otac četvoro djece, bivšu JNA služio 1989. godine u N., ranije osuđivan..., nalazi se na slobodi

Primjenom odredbe iz člana 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH)

OSLOBADA SE OD OPTUŽBE

Da je :

U toku rata u R BiH, za vrijeme trajanja oružanog sukoba između Armije R BiH i Narodne odbrane AP „Zapadna Bosna“, u svojstvu pomoćnika komandanta za bezbjednost u 2. bataljonu pri 506. bbr. u sastavu 5. Korpusa Armije R BiH, postupao suprotno odredbi iz člana 3 stav 1 tačka a) Ženevske konvencije o zaštiti civilnih osoba za vrijeme rata od 12.08.1949. godine, na način da je:

Nakon što je oštećeni A.S. zajedno sa grupom mještana naselja T.S., općina V.K., početkom marta 1995. godine, prilikom pokušaja prelaska na teritoriju koju su kontrolisali pripadnici Narodne odbrane AP „Zapadna Bosna“ bio zarobljen od strane pripadnika 5.

Korpusa u sastavu Armije R BiH na području L.G., općina V.K., a potom sproveden u improvizirani pritvor koji se nalazio u zgradi komande 2. bataljona pri 506. bbr. u sastavu 5. Korpusa Armije R BiH u V., općina V.K., dana 25.03.1995. godine, oko 12,00 sati bio izveden iz spomenutih pritvorskih prostorija pa nakon što su mu stavljeni plakati na grudi i leđa sa natpisom „ja sam izdajnik svog naroda” u pratnji osumnjičenog Šahinović Izeta i grupe vojnika tjeran da uzvikuje riječi ispisane na plakatima, te kada je doveden u centralni dio naselja V. u blizini prostorija pošte u tom naselju, osumnjičeni u namjeri da ga liši života, mašući pištoljem oko i iznad glave oštećenog, u jednom momentu ispalio dva metka u ovoga nanijevši mu prostore rane u predjelu trbuha i grudnog koša od kojih je A.S. ubrzo umro.

Dakle za vrijeme rata i oružanog sukoba u RBiH kršeći pravila međunarodnog prava izvršio ubistvo jednog divila.

Čime bi počinio krivično djelo – Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1, preuzetog KZ SFRJ.

Na osnovu člana 203. stav 1. KZP FBiH troškovi krivičnog postupka iz člana 199. stav 2. tačka a) do f) ZKP FBiH kao i nužni izdaci optuženog, nužni izdaci i naknada branioca padaju na teret budžetskih sredstava.

O b r a z l o ž e n j e

Kantonalno tužilaštvo u Bihaću pod brojem T01 0 KTRZ 0008541 12 od 28.06.2017.godine optužilo je Šahinović Izeta da je u vrijeme i na način činjenično opisano u dispozitivu optužnice počinio krivično djelo – Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog Krivičnog zakona SFRJ.

Rješenjem sudije za prethodno saslušanje optužnica je odbijena i to iz razloga što u konkretnom slučaju je sudija za prethodno saslušanje utvrdio da oštećeni nema svojstvo civilne osobe.

Rješenjem Kv Vijeća ovog suda žalba Kantonalnog tužilaštva je uvažena izjavljena protiv rješenja sudije za prethodno saslušanje te je isto rješenje preinačeno tako da se optužnica potvrđuje.

Optuženi je na zapisnik kod ovog suda nakon što je Kv Vijeće uvažilo žalbu tužioca i potvrdilo optužnicu izjasnio se da nije kriv povodom jedine tačke optužnice kojom mu se stavlja na teret izvršenje krivičnog djela – Ratni zločin protiv civilnog stanovništva.

Rješenjem Vrhovnog suda FBiH Sarajevo broj 01 0 K 010199 19 Kž od 12.03.2020.godine presuda ovog suda broj 01 0 K 010199 17 K od 19.11.2018.godine je ukinuta i predmet je vraćen prvostepenom sudu na ponovno suđenje..

Kantonalno tužilaštvo je činjenično opisane radnje optuženog pravno okvalifikovalo kao radnje izvršenja krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ a to iz razloga što je u vrijeme izvršenja ovog krivičnog djela koje se optuženom stavlja na teret na snazi bio preuzeti KZ bivše SFRJ koje krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva inkriminira odredbom člana 142. Zakona a kojim je za počinjenje navedenog krivičnog djela predviđena kazna zatvora od najmanje pet godina ili smrtna kazna. Kako je u Aneksu I Ustava Bosne i Hercegovine predviđeno da će se uz ostale dodatne Sporazume o ljudskim pravima primjenjivati i Međunarodni ugovor o građanskim i političkim pravima iz 1996.godine, te kada se uzme u obzir član 2. Evropske konvencije i član 1. i 2. Protokola broj VI uz Konvenciju iz kojih se vidi da je isključena mogućnost izricanja smrtne

kazne ili njenog izvršenja u vrijeme mira iz toga proizilazi da domaći sudovi nakon potpisivanja Dejtonskog sporazuma za mir u BiH ne mogu izricati smrtnu kaznu, to je evidentno da se optuženom primjenom navedenog Zakona maksimalno može izreći kazna zatvora do 15 godina pa je navedeni Zakon koji je važio u inkriminirano vrijeme po optuženog povoljniji stoga se pravno ocjena navedenih radnji izvršenja po stajalištu ovog suda ima odrediti po članu 142. preuzetog KZ SFRJ, te u konkretnom slučaju primjena bilo kojeg drugog zakona umjesto preuzetog KZ SFRJ koji je bio na snazi u vrijeme relevantno za ovaj krivični predmet **predstavljalo bi kršenje načela zakonitosti.**

Cijeneći navode optužbe te cijeneći iskaz optuženog dat u svojstvu svjedoka na glavnom pretresu kao i provedene dokaze koji će biti tačno naznačeni u daljem obrazloženju presude i pojedinačno i u međusobnoj vezi cijeneći vijeće je odlučilo slijedeće:

Sud ne prihvata pravnu kvalifikaciju da se optuženi tereti za počinjenje krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 2. preuzetog KZ SFRJ i to za počinjenje ubistva koje je propisano kao jedna od alternativno navedenih radnji izvršenja krivičnog djela i to kršenja člana 3. stav 1. tačka a) Ženevske konvencije koje se kršenje vrši činjenjem ubojstva kao jednog od načina kršenja u navedenoj tački. U samoj dispoziciji krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. KZ SFRJ naznačeno je: „ko kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata, oružanog sukoba ili okupacije naredi da se prema **civilnom stanovništvu** vrše ubistva, mučenja, nečovječna postupanja, biološki eksperimenti, nanošenje velikih patnji ili povreda tjelesnog integriteta ili zdravlja... ili ko izvrši neko od navedenih djela.“

U konkretnom slučaju potrebno je odrediti se prema kršenju pravila međunarodnog prava za vrijeme rata, oružanog sukoba ili okupacije te je potrebno odrediti se prema činjenju optuženog bilo u pogledu naredbi da se prema **civilnom stanovništvu** vrše ubistva, mučenja, nečovječna postupanja ili slično ili činjenju neposredno izvršenja nekog od navedenih djela.

Optužnica tereti Šahinović Izeta za Ratni zločin prema civilnom stanovništvu iz člana 142. preuzetog KZ SFRJ i to da navedeno postupanje kako je to navedeno u inkriminiranom periodu predstavlja postupanje suprotno članu 3. stav 1. tačka a) Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba za vrijeme rata od 12.08.1949.godine a koji član glasi:

U slučaju oružanog sukoba koji nema karakter međunarodnog sukoba i koji izbija na teritoriji jedne od visokih strana ugovornica svaka strana u sukobu biće dužna da primjenjuje bar slijedeće odredbe:

1 Prema osobama koje ne sudjeluju neposredno u neprijateljstvima, podrazumijevajući tu i pripadnike oružanih snaga koji su položili oružje i osobe onesposobljene za borbu usljed bolesti, rane, lišenja slobode ili zbog bilo kojeg drugog uzroka, postupiće se u svakoj prilici čovječno, bez ikakve nepovoljne diskriminacije zasnovane na rasi, boji kože, vjeri ili uvjerenju, spolu, rođenju, ili imovnom stanju ili bilo kojem drugom mjerilu. U tom cilju zabranjeni su i u buduće se zabranjuju i svako doba i na svakom mjestu prema gore navedenim osobama između ostalih i slijedeći postupci

- a) povrede koje se nanose životu i tjelesnom integritetu naročito sve vrste ubojstva, odredba člana 3. je zajednička a član 3. ženevske konvencije iz 1949. godine i načelna odredba koja predviđa primjenjivost Konvencije tokom trajanja neprijateljstva i krater tih neprijateljstva uz određivanje svojstva zaštićenih osoba i navodi minimum zabranjenih postupaka koji su se potpisnici Konvencije bar moraju pridržavati i obavezujuće je za sve strane u sukobu bilo unutaranjem ili međunarodnom a bila je važeća za vrijeme rata i na mjestu događaja za koje se optuženi tereti.
- b) Nije sporno da je periodu prije vremena koje je označeno u optužnici kao vrijeme izvršenja krivičnog djela postojao i trajao sukob između vojnih snaga Armije BiH i vojnih snaga narodne odbrane Autonomne Pokrajine Zapadna Bosna i to na području općine V.K. tačnije na području mjesta V.. Navedenu činjenicu sud je utvrdio iz iskaza

saslušanih svjedoka, optužbe, odbrane, materijalnih dokaza od strane optužbe i odbrane koji su se o toj činjenici izjašnjavali, zatim Odluke o proglašenju ratnog stanja i drugih odluka s tim da je područje u naselju V. označeno u optužnici bilo pod kontrolom snaga Armije RBiH te navedenu činjenicu nespornom je učinila i odbrana optuženog.

Da bi se utvrdilo postojanje kršenja Pravila međunarodnog prava potrebno je utvrditi protiv koga je počinjenje usmjereno odnosno jeli djelo bilo usmjereno prema osobama koje spadaju u posebne kategorije osoba koje su zaštićene članom 3. stav 1. Ženevske konvencije.

Prema definiciji pojma zaštićene kategorije koja je sadržana u članu 3. stav 1. Ženevske konvencije naznačeno je prema osobama koje ne sudjeluju neposredno u neprijateljstvima tačnije prema civilima a također podrazumijevajući tu i pripadnike oružanih snaga koji su položili oružje.

Optužnicom se optuženom stavlja na teret da je nakon što je oštećeni A.S. zajedno sa grupom mještana naselja T.S. općina V.K. početkom marta 1995.godine prilikom pokušaja prelaska na teritoriju koju su kontrolirali pripadnici narodne odbrane AP Zapadna Bosna bio zarobljen od strane pripadnika V. Korpusa u sastavu Armije BiH na području L. g. općina V.K. a potom sproveden u improvizirani pritvor koji se nalazio u zgradi komande II bataljona pri 506. bbr. u sastavu 5. Korpusa Armije BiH u V. u općina V.K. dana **02.03.1995.godine** oko 12:00 sati bio izveden iz pomenutih pritvorskih prostorija pa nakon što su mu stavljeni plakati na grudi i leđa sa natpisom ja sam izdajnik svog naroda u pratnji Šahinović Izeta i grupe vojnika tjeran da uzvikuje riječi ispisane na plakatu te kada je doveden u centralni dio naselja V. da bi Šahinović Izet u namjeri da ga liši života mašući pištoljem oko i iznad glave oštećenog u jednom momentu ispalio dva metka u ovog nanijevši mu prostrelne rane u predjelu trbuha, grudnog koša od kojih je A.S. ubrzo umro.

Optužnica je iz sudu nepoznatih razloga ostavila činjeničnu konstrukciju jer u konkretnom slučaju u vrijeme podizanja optužnice tužilaštvo je raspolagalo sa nepobitnim dokazom da je oštećeni A.S. koji je zajedno sa grupom mještana prilikom pokušaja prelaska na teritoriju koju kontroliraju pripadnici Narodne odbrane bio pripadnik Armije BiH i to upravo 2.bataljona pri 506. bbr. stoga u optužnici je svjesno prešućeno da A.S. kao pripadnik 2. bataljona 506. bbr. sa grupom mještana prelazi na teritoriju koju kontroliraju pripadnici Narodne odbrane i biva zarobljen od strane pripadnika 5. Korpusa. Oštećeni A.S. prelazi na stranu Narodne odbrane AP ZB kao pripadnik bataljona pri 506. bbr. Tužilaštvo je kako u postupku potvrđivanja optužnice tako i na glavnom pretresu kao dokaz uvelo uvjerenje Federalnog ministarstva odbrane VJ 5474 V.K. broj 27-25-4-03-188/99 na ime A.S. iz kojeg uvjerenja je jasno proizašlo da je oštećeni A.S. bio pripadnik bataljona pri 506. bbr. u sastavu 5. Korpusa Armije BiH.

Na glavnom pretresu održanom dana 14.02.1018.godine svjedok Dž.S. je istakao da u konkretnom slučaju je i on bio u grupi koja je prelazila prema položajima Narodne odbrane AP ZB da je on bio civil, da su u toj grupi bili njegov brat V. zatim A.J., A.M., P.D. i A.S. te da su oni 1995.godine početkom mjeseca marta kako svjedok navodi misli negdje oko 1. marta krenuli da bi prošli na drugu stranu tj. pod kontrolu AP ZB iz razloga što su se u njihovoj Mjesnoj zajednici dešavale ružne stvari od pripadnika Armije BiH posebno od stane K. S., te da su oni zarobljeni negdje na području L. glavice od strane pripadnika Armije BiH, da su ih odveli u komandu nakon zarobljavanja i tu ih ispitivali, da prema njima nisu primjenjivali bilo kakvu silu, a nakon ispitivanja njih pet su odveli u pravcu B. gdje su ih stavili u jedan zatvor a A.S. su odvojili od njih i on zna gdje su ga tačno prebacili te ističe da su njih pet bili u tom zatvoru gdje je bilo dosta zarobljenika, u tom zatvoru su bili do početka 10-tog mjeseca 95. godine a ne zna šta se dešavalo sa A.S. , kasnije je čuo da je isti ubijen. Slične činjenice skoro istovjetno potvrđuje i svjedok A. J. koji je saslušan na istom glavnom pretresu, ističe da su krenuli jer se u tom dijelu gdje su oni živjeli nisu se osjećali sigurno jer je bilo maltretiranja od

strane pripadnika 5. Korpusa te da su oni krenuli negdje oko 23:00 sata 01.03.1995.godine i da su bili obučeni kao civili, da niko nije imao oružje te da su ih zarobili pripadnici 5. Korpusa, te da su ih potom odveli u stanicu H. a potom su ih odveli u B. u motel R. gdje su oni bili u zatvoru sve do 10-tog mjeseca a A.S. je odmah tu odvojen i on je odveden u V. , kasnije je čuo da je A.S. ubijen i to od strane nekog Ize Šahinovića. Ističe da su prilikom zarobljavanja A.S. tukli zato što je on bio pripadnik 506. brigade u V. u Armije BiH a njih nisu tukli oni su bili civili.

Svjedoci su potvrdili da su oni i A.S. početkom marta tj. 01. pokušali preći na drugu stranu tj. prema AP ZB. Svjedoci koji su bili neposredni očevici kritičnog događaja odnosno dana kad je oštećeni A.S. izveden u naseljeno mjesto V. i kad je bilo više ljudi iz razloga što je tada taj dan bio petak i u 12:00 sati se vrši odgovarajući vjerski obred kod stanovništva koje živi u tom području tj. kod stanovništva islamske vjeroispovijesti, vrši se tzv. džuma namaz i kada ljudi idu u pravcu džamije tog vjerskog objekta i tada je oštećeni izveden iz tih pritvorskih prostorija i istom su stavljene određene plakate na tijelo u smislu da je izdajnik svoga naroda kako bi ljudi to vidjeli. To sve dešavalo a nakon toga i pucanj od strane optuženog jedan dan prije vjerskog praznika ljudi islamske vjeroispovijesti a taj vjerski praznik je praznik Bajram. Jedan od svjedoka tačno je potvrdio da „kakvi su ovo muslimani koji ubiše čovjeka dan pred Bajram“. Tačno je utvrđeno kako prema iskazima svjedoka tako i prema dokazu kojeg je dostavio branilac optuženog da je u konkretnom slučaju vjerski praznik Bajram 1995.godine bio dana 03.03. tj. 03. marta 1995.godine stoga kritični događaj se desio dana 02.03.1995.godine u prijedodnevrim satima prije 12:00 sati a prema iskazu svjedoka A.S. i ostali zarobljeni su 01.03.1995.godine negdje oko 24:00 sata naveče potom su razdvojeni da su svi ostali odvedeni u mjesto B. u motel R. gdje je bio zatvor i centar i gdje su bili više od pola godine kao zarobljeni civili, dok je oštećeni A.S. sproveden u komandu 2. bataljona pri 506. bbr., tu stavljen u improvizirani pritvor te svega nekih 15-20 sati od stavljanja u improvizirani pritvor je prošlo do izvršenja krivičnog djela kako je to naznačeno tj. pucanja od strane optuženog te A.S. nije proveo 24 dana u improviziranom pritvoru kako se to stavlja optužnicom i nije prošlo 24 dana od dana zarobljavanja do lišenja života nego je prošlo maksimalno 20 sati što bi sve ukazivalo da oštećeni nije proveo 24 dana u pritvoru nego manje od 24 sata i to isključivo u svojstvu vojnog zarobljenika tj. pripadnika Armije BiH koji je pokušao prebjeći sa grupom civila koje je poznao od ranije pošto su mu susjedi a neki i rođaci na stranu koju kontrolira suprotna vojska protiv koje se bore pripadnici Armije BiH a to je Narodna odbrana AP ZB.

Po stajalištu ovog vijeća pogrešan je zaključak Kv Vijeća ovog suda iskazan u rješenju kojim rješenjem se žalba kantonalnog tužioca uvažava i rješenje sudije za prethodno saslušanje kojim je odbijena optužnica se preinačava te se optužnica potvrđuje a sve to zaključkom da je oštećeni A.S. u momentu kada je pokušao preći nastranu koju kontrolišu pripadnici Narodne odbrane AP ZB i kada je uhapšen od strane pripadnika 5. Korpusa da je on defakto postao pripadnik suprotstavljene strane u sukobu dakle pripadnik strane i koje borio optuženi Šahinović Izet te da je kao takav tretiran prilikom lišenja slobode i boravka u pritvoru sve do njegovog lišenja života.

Naime, prema iskazu saslušanih svjedoka koji su bili zajedno sa A.S. u pohodu prelaska nastranu koju kontrolišu snage narodne odbrane AP ZB a radi se o svjedocima Dž.S., A.J. i drugima koji su prelazili na drugu stranu kao civilna lica. U momentu kada su oni zarobljeni kao grupa od strane 5. Korpusa u svom pohodu da pređu na drugu stranu da su oni odvedeni u komandu korpusa gdje se prema njima kao civilima niko nije ophodio ružno niti je bilo ko tukao dok su prema A.S. se odnosili na način da ga je već tu neko tukao a potom su njih pet odvojeni i sprovedeni u zatvor u mjestu B. a A.S. je odveden u svoju matičnu jedinicu tj. u 2. bataljon pri 506. bbr. gdje je smješten on sam u improvizirani zatvor odmah pored komande i gdje je čuvan od strane pripadnika te jedinice te isti se u pritvoru nije zadržao ni punih 20 sati i tretiran

je isključivo kao pripadnik 2. bataljona pri 506. bbr. koji je pokušao prebjeći na stranu NO AP ZB te ni u jednom momentu njegovog tretmana prema njemu se nisu ophodili kao prema civilu niti prilikom prvog zarobljavanja niti prilikom njegovog odvođenja tj. razdvajanja od ostalih civila, niti njegovog pritvaranja pri komandi a niti njegovog tretiranja nekih nepunih 20 sati nakon zarobljavanja kada je izveden u grad V. kako bi pokazali civilima kako se postupa upravo sa izdajnicima naroda kako je to govorio optuženi tj. sa dezerterima jer oštećenog A.S. odmah po zarobljavanju su odmah identificirali kao pripadnika R BiH posebno ga tretirali upravo kao osobu koja je želila dezertirati tj. pobjeći iz Armije R BiH u redove narodne odbrane AP ZB. Lica koja su bila sa A.S. su isključivo civili i oni su imali namjeru promijeniti mjesto prebivališta pošto im je u njihovom mjestu prijetilo od strane pripadnika Armije BiH. Takva dešavanja su bila teška tzv. prebjezi civilnog stanovništva sa jedne na drugu strane pod kontrolom jedne ili druge vojske su bila česta ali su rjeđe bila postupanja prebjega pripadnika jedne vojske u drugu vojsku i takvi prebjezi su uvijek tretirani kao vojni dezerteri. Odbrana s pravom ukazuje da A.S. nije bio civil te odbrana s pravom ukazuje da se isti ne može tretirati u smislu člana 3. stav 1. tačka a) Ženevske konvencije o zaštiti civilnih osoba za vrijeme rata a također odbrana s pravom ukazuje što sve naprijed navedeno da je A.S. bio isključivo dezertier i a se je prema njemu na takav način postupalo. Odbrana s pravom ukazuje da je A.S. postupajući na ovakav način tj. prelazeći na drugu stranu sukoba tj. neprijatelju mogao počinuti krivično djelo predaja neprijatelju iz člana 227. KZ SFRJ tj. da vojno lice koje za vrijeme rata pređe na stranu neprijatelja ili se preda neprijatelju kazniće se najmanje kaznom zatvora od pet godina ili smrtnom kaznom. Tačno je da i lica kao što su A.S. tj. osoba koja je pripadnik Armije BiH pokuša preći na suprotnu stranu apsolutno uživaju zaštitu u smislu da se prema njima ne smije postupati na način da se napada na život i tijelo njihovo i oni moraju imati odgovarajući tretman i odgovarajući način suđenja za svoje propuste kao osobe koje su dezertirale i uhvaćene u pokušaju dezertiranja međutim u konkretnom slučaju takve osobe uživaju zaštitu kao sve druge osobe protiv kojih je zabranjeno nanošenje teških tjelesnih ozljeda i slično, uživaju zaštitu života i tijela i zabranjeno je da se prema njima postupa da se liše života ili slično, zabranjeno da se prema istima primjenjuje sila u vrijeme dok su lišeni slobode da se tuku udaraju različitim predmetima i slično i sve je to regulisano tadašnjim važećim Krivičnim zakonom SR BiH te ukoliko je izvršeno ubistvo na način kako to je navedeno u optužnici odnosno ukoliko je oštećeni A.S. lišen života pucanjem iz pištolja odstrane optuženog onda se s pravom može utvrditi da da bi optuženi počinio krivično djelo ubistva.

Tokom postupka na saglasan prijedlog stranaka uvedeni su svi ranije provedeni dokazi na ranijim glavnim pretresima i to dokazi tužilaštva i to saslušani su svjedoci A.D. , Dž.S. , A.J., potom M.F. , Č.R., T.A., Č.R., S.I., pročitan je iskaz svjedoka A.S.1, zatim svjedoci M.R., K.A., S.H., S.B., M.F., H.M., pročitan je iskaz svjedoka Č.S., saslušani su vještaci Karan dr. Željko i Franjić Bruno, te je izvršen uvid u zapisnik o izlasku na lice mjesta, zapisnik o vršenju ekshumacije, izvod iz Matične knjige umrlih za A.S., akt Federalnog ministarstva odbrane vezano za Šahinović Izeta, akt Federalnog ministarstva odbrane vezano za A.S..

Na prijedlog odbrane saslušan je optuženi Šahinović Izet u svojstvu svjedoka te su saslušani svjedoci R.B. i K.A.1 naknadno na slijedećem pretresu saslušan je i svjedok A.M.1 te je izvršen uvid u dopis Islamske zajednice u BiH, Medžlis Islamske zajednice u Bihaću koji dopis je upućen advokatu Veladžić Hasanu na njegovo traženje u pogledu tačnog datuma ramazanskog Bajrama 1995.godine, i ti dokazi su kao takvi uvedeni.

Cijeneći navedene dokaze pojedinačno i u njihovoj međusobnoj povezanosti sud utvrđuje činjenično stanje vezano za radnje optuženog koje mu se stavljaju na teret tj. mahanje pištoljem oko i iznad glave a potom ispaljenje dva hica i nanošenje prostrelnih rana trbuha i grudnog koša te posljedice takvih radnji tj. smrt oštećenog A.S..

Optuženi Šahinović Izet u svom iskazu datom u svojstvu svjedoka na glavnom pretresu od 31.10.2018.godine je istakao da je on bio pripadnik 505. Viteške B.ske brigade a kasnije da

je jedan dio brigade prebačen u 506. brdsku te da je on u toj brigadi obavljao poslove kao pomoćnik komandanta bataljona za obavještajne i bezbjednosne poslove gdje je njegova dužnost kao pomoćnika komandanta za bezbjednost bila da brine za bezbjednost prednjeg kraja, utvrđivanja linija i bezbjednost cjelokupnog bataljona a također da brine i za obavještajne poslove. Vezano za kritični događaj ističe da on osobno nije poznao oštećenog A.S. te da je kritičnog dana došao u mjesto V. i na samom ulazu kod dijela koji se nalazi pored spomenika tj. na trgu je primijetio grupu vojnika i idu i dobro je znao da je taj dan bio petak jer je on dolazio sa linije kako bi obavio vjersku dužnost tzv. džuma namaz i to je bilo nekih 15 – 20 minuta prije 12:00 sati kada se obavlja džuma namaz te je on primijetio jednog momka srednjeg rasta imao je na sebi nekakav papir od školskog bloka i on je vidio da je na papiru pisalo ja sam izdajnik svoga naroda. ističe da su koliko je njemu poznato tom momku bile ruke vezane špagom na leđima te je on prišao navedenoj grupi pitao šta se dešava jedan od vojnika mu je rekao ovo je naš kuhar koji je pokušao pobjeći i isti je uhvaćen te je on izvadio pištolj i ispalio jedan metak u zrak kao znak upozorenja da se vojska razide jer je imao informacije da bi moglo doći u tom slučaju tada do granatiranja mjesta V. i u momentu kad je on ispalio jedan metak iz pištolja u zrak ovaj momak koji je na sebi imao taj papir i kojem su ruke bile vezane spotakao se i pao i ostao ležati te je on onda naredio vojnicima koji su bili pored njega nosite tog momka gore do komande bataljona a gore je bila i ambulanta i nakon toga je napustio mjesto događaja i otišao u pravcu džamije. Po obavljenom džuma namazu došao je u komandu bataljona i tu je zatekao V.Š. zv. S. koji je bio zamjenik komandanta bataljona i pitao ga gdje je onaj momak da ga ispitam na okolnosti bjekstva na šta mu je Š. rekao povišenim tonom da on ne zna uopšte šta je taj momak učinio i rekao mu je ja sam ga ispitao i ja sam mu presudio. Ističe da se on iznenadio ovakvim ponašanjem V.Š. koji je na neki način i bio pomalo bahat i da mu je rekao Š. nije to način i nisi to trebao uraditi a Š. mu je kao njegov pretpostavljeni naredio da on zovne ljude i da se tijelo tog momka ukopa tu negdje u blizini jer zbog borbenih dejstava nije se moglo doći do kuće tog momka te je on zvao određene ljude iz logistike prenio im naredbu da se tijelo tog momka ukopa a da je on o svemu tome sačinio službenu zabilješku i prosljedio je jednom oficiru u 505. Viteškoj brigadi sa zahtjevom da se o svemu upozna komandant I.N. odnosno Z.N. kao načelnik bezbjednosti 505. brigade koji je bio njima pretpostavljen u smislu bezbjednosti. Na posebno pitanje istakao je da u konkretnom slučaju u momentu kad je on izvadio pištolj i pukao u zrak da je bio udaljen 5-6 metara od tog momka tj. preko puta ceste.

Sud ne prihvata iskaz u dijelu da je optuženi došao odmah na lice mjesta sa prvih borbenih linija i da je sreo grupu vojnika koji su vodili oštećenog sa posebnim natpisom. Svi saslušani svjedoci tvrde da je upravo optuženi taj koji je sa grupom vojnika vodio oštećenog A.S. kroz grad a da je A.S. imao natpis na kojem je bilo ispisano ja sam izdajnik svog naroda.

U konkretnoj krivično pravnoj stvari od izuzetnog je značaja iskaz svjedoka S.I. a dat na glavnom pretresu od 12.03.2018.godine gdje svjedok potvrđuje da je on kritičnog dana bio na licu mjesta i to tako što je svjedok potvrdio da je on ranjen u ratu kao pripadnik 505. brigade na način da je stradao od mine i da mu je amputirana noga te da u kritično vrijeme nije bio vojno angažiran zbog rane a da je na molbu svog jednog rođaka radio tako što je prodavao cigarete tu u mjestu V. i to je sve prolazilo iz razloga što je on kao vojnik ranjen i amputirana mu je noga i niko ga u tome nije sprečavao te je svjedok istakao da se sjeća kritičnog događaja da je bio negdje mart mjesec da je on u centru V. a prodavao cigarete te da je u jednom trenutku primijetio da iz pravca motela prema čaršiji ide više ljudi a jedan je na sebi imao neku tablu te kad su prišli bliže vidio je da je pisalo ja sam izdajnik svog naroda i kada su oni prolazili pored njega odnosno pored golfa koji je bio tu parkiran i gdje je on prodavao cigarete svjedok je istakao da je on čuo pucanj i nakon toga svi su stali i kada se okrenuo vidio je da pored golfa tj. pored zadnjih točkova da leži čovjek i to upravo taj koji je na sebi imao tu navedenu tablu. Ističe da je čovjek ležao pored njegovog auta nakon čega su ga dvojica pokupila i odnijela u pravcu komande a da isti nije davao znakove života s tim da on pretpostavlja da je taj čovjek bio mrtav.

Na poseban upit predsjednika vijeća ističe da nije vidio krv kada su oni pokupili ovog čovjeka i da je on pokupio svoje stvari a auto je ostalo parkirano i otišao kući i da nije vidio krv. Svjedok je kategoričan da je čuo samo jedan pucanj, da nije bilo rafala niti da je bilo više pucnjeva.

U konkretnom slučaju postupajući po naredbama tužilaštva na licu mjesta gdje je sahranjen oštećeni A.S. pošto je utvrđeno da je nakon njegovog prvog zakopavanja kritičnog dana nakon pet do šest dana kada su se smirila borbena dejstva izvršeno otkopavanje i A.S. je predat rodbini koja je izvršila njegovo zakopavanje i to bez vjerskog obreda na način da je u odjeći koju je A.S. imao na sebi prilikom lišenja života zakopan. Nakon što je tužilaštvo izdalo naredbu o ekshumaciji ekshumaciji je pristupio vještak dr. Karan Željko te je obavio u potpunosti ekshumaciju, zatim izvršio je u potpunosti slaganje komplet skeleta, zatim izdvajanje odjeće te je utvrdio da je oštećeni na području glave imao određene prelome i frakture a drugih fraktura i oštećenja nije našao . Vještak je konstatirao određena oštećenja na odjeći te pošto to nije u domenu njegovog vještačenja istu odjeću je spakovao a potom po naredbi tužilaštva dostavio je vještaku Franjić Bruni u Centar za forenzička ispitivanja pri FUP.

Na glavnom pretresu vještak prof. dr. Karan Željko je decizno se izjašnjavao o načinu vršenja ekshumacije, zatim o načinu slaganja skeleta, o načinu utvrđivanja oštećenja na skeletu i o načinu utvrđivanja oštećenja na odjeći. Vještak je bio decizan da je on našao oštećenje u predjelu glave i to u vidu preloma kosti lobanje i cijeneći samo oštećenje i mjesto gdje je došlo do oštećenja kako to vještak tvrdi ispod ruba šešira vještak je u potpunosti zaključio da je navedena povreda kod oštećenog isključivo nastala padom i udarom glave u tvrdu podlogu. Ako tome pridodamo da svi saslušani svjedoci a i optuženi tvrde da je optuženi imao vezane ruke na leđima i da je nakon pucnja pao na asfalt i to na rubni dio asfalta pored golfa sud zaključuje da je ista povreda nastala isključivo usljed pada i navedena povreda nije nastala upotrebom vatrenog oružja s tim da i tužilaštvo tvrdi da je optuženi mahao pištoljem oko glave a potom ispucao dva hica i nanio povrede u predjelu grudnog koša i trbuha. Zaključuje se da navedena povreda nije nastala od vatrenog oružja i ista kao takva nije uzrok smrti oštećenog.

Nadovezujući se na nalaz vještaka Željka Karana odnosno na utvrđene i vidljive deformacije na odjeći koja odjeća je nađena na mrtvom tijelu A.S. i koju odjeću je vještak Željko Karan uredno konstatirao, uredno fotografirao, uredno utvrdio oštećenja, uredno spakovao i dostavio vještaku Franjić Bruni vještak Bruno Franjić je u potpunosti na glavnom pretresu precizno naveo da je oštećeni A.S. prema ulaznim i izlaznim deformacijama na odjeći imao prostrel dva hica i to u predjelu grudnog koša pa ka dole i u predjelu stomaka pa ka gore. Vještak je bio izričit da su navedene povrede odnosno da su navedene deformacije na odjeći prouzrokovala dva zrna i to ulazno i izlazno jedno zrno i ulazno izlazno drugo zrno. Vještak je precizno označio smjer kretanja navedenih zrna tj. tačno je utvrdio koja deformacija predstavlja ulaznu deformaciju na odjeći a koja deformacija predstavlja izlaznu deformaciju na odjeći i na taj način smjer kretanja zrna jednog a potom koja deformacija predstavlja ulaznu deformaciju na odjeći a koja predstavlja izlaznu deformaciju na odjeći drugog zrna i u konkretnom slučaju smjer odnosno strelni kanal. Vještak je izričit da su povrede odnosno da su kod oštećenog na deformisanoj odjeći nađene takve deformacije koje ukazuju da su morala biti dva pucnja odnosno dva zrna. Vještak se izjasnio koja povreda odnosno koji ustrel je prvi nastao i u kakvom položaju se nalazio oštećeni prilikom prvog ustrela a zatim u kakvom položaju polusagnutom se nalazio prilikom drugog ustrela. Na poseban upit predsjednika vijeća vještak se izjasnio da su morala biti dva pucnja jer tako ukazuju deformacije te dva pucnja iz ručnog oružja a radilo bi se o pištolju te ta dva pucnja na poseban upit predsjednika vijeća nikako se nisu mogla niti se mogu zvučno sliti u jedan pucanj i između njih je postojala vremenska razlika koja ukazuje da se radi o dva pucnja. Naprijed navedeni svjedok koji se nalazio svega tri metra od mjesta događaja isključiv je da je čuo samo jedan pucanj a potom pad oštećenog, Niti jedan od saslušanih svjedoka ne tvrdi da je čuo dva pucnja, svjedoci koji su čuli pucnje čuli su isključivo samo jedan pucanj. Ova okolnost koja je sporna i to činjenično sporna jer tužilaštvo

navodi da je optuženi mahao pištoljem iznad i oko glave a potom ispalio dva pucnja u predjelu prsa i trbuha i to tužilaštvo tvrdi temeljem nalaza vještaka. Optuženi tvrdi da je ispalio jedan hitac u zrak usljed čega je oštećeni pao na asfalt i ostao tu ležati a da je nakon nekih sat do dva vremena po obavljenom džuma namazu V.Š. zv. Š. mu rekao a je on oštećenom presudio što znači da je V.Š. ispucao u oštećenog dva hica. Ova činjenica ostaje sporna.

Svjedok **A.D.** u svom je iskazu na glavnom pretresu od dana 14.02.2018. godine iskazao da ga je rat zadesio u porodičnoj kući u mjestu T.S. općina V.K.. Nije bio mobilisani vojnik zbog toga što je 1990. godine ostao invalid, amputirana mu je desna potkoljenica te zbog toga nije bio angažovan u TO ni u ARBiH. U kući je živio sa ocem S., majkom A., bratom S., suprugom i sa dva sina. Početkom rata njegov otac i brat su bili mobilisani u TO V.K. pa do proglašenja AP, a poslije toga je brat S. angažiran u 506 brigadu Armije BiH, a otac u CZ. Početkom marta su dobili naredbu od vojnih vlasti ARBiH da se isele radi ratnog dejstva u susjedno selo Ć.. Njegov komšija A.A. došao je u selo Ć. u koje su izbjegli i rekao D. da mu je brat ubijen u V.. Nakon određenog vremena njihovom ocu i puncu od S., S.N., javio je S.Ć. da mogu preuzeti tijelo koje se nalazilo u V.. Oni su u kasnim satima preuzeli tijelo i došli su sa zaprežnim kolima dovezli tijelo od S. u selo A., T.S.. Nakon nekog vremena po dojavi od A.A. koji im je javio da je S. ubijen u V. u rečeno im je da su S.A. i J.A., S.Dž., F.Dž. i P.D. pošli na stranu AP i da su uhvaćeni u selu L. od strane 5. Korpusa i odatle odvedeni svi na mjesto H., a u tom mjestu H. odvojen je S.A., a ostali su odvedeni u B.. Svjedok je istakao da mu je rečeno da je S. ubio Izet Šahinović. D. je mrvog brata vidio prije ukopovanja i pregledao ga pa je uočio da je imao satrane zube, te dva satrana prsta na ruci i rupu na sljepoočnici. Na jakni, trenerci i košulji su se vidjele rupe, međutim svjedok nije mogao znati od čega su nastale. Svjedok je istakao da je njegov brat bio u kožnoj šoferskoj jakni boje kafe, zelenoj svilenj trenerci i košulji, na nogama je imao patike. Advokat Hasan Veladžić je predočio razlike u iskazu koji je dat u tužilaštvu, a u kojem svjedok ne spominje rupe na jakni i košulji već samo rupu na sljepoočnici veličine 1 cm.

Svjedok **Dž.S.** u svom je iskazu na glavnom pretresu od dana 14.02.2018. godine iskazao da ga je rat zadesio u T.S.. Nije bio mobilisan u neku od vojski. Kazao je da mu je A.S. bio komšija. Zajedno s S., bratom V., A.J., A.M., P.D. je zarobljen prilikom pokušaja da pređe na teritoriju pod kontrolom NO, a krenuli su iz razloga jer nisu imali sigurnost u MZ, svi su ih smatrali kao simpatizere NO. Krenuli su u civilnoj odjeći bez naoružanja, a zarobljeni su u L. selu u V.K.. Prema svjedokovim riječima zarobio ih je neko od elitne jedinice 5. Korpusa pa su sprovedeni u mjesto H. koje je 4 km udaljeno od L., a onda je uslijedilo ispitivanje nakon kojeg su njih 5 odveli u pravcu B., a S. su odvojili. Oni su bili u motelu R. u kojem su tretirani kao zarobljenici u lošim uvjetima. U zatvoru su bili do početka 10 -tog mjeseca 1995. godine. Kad je izašao iz zatvora čuo je da je S. nakon što je prebačen u V. ubijen i da ga je ubio Izet Šahinović.

Svjedok **A. J.** u svom je iskazu na glavnom pretresu od dana 14.02.2018. godine iskazao je da je za vrijeme rata živio u T.S. sa majkom, nanom i mlađom sestrom te da je bio maloljetan. A.S. mu je bio prvi komšija. Dana 01.03.1995. godine oko 23h krenuli su u civilnoj odjeći bez naoružanja A.S. , P. D., S. Dž. V. Dž. i M. A. i J. da pređu u autonomiju zbog sigurnosti. S.T.S. je 1995. godine bila pod kontrolom 5. Korpusa. Nakon što su ih zaustavili vojnici iz 5. Korpusa predstavili su se kao autonomaši pa su im A.J. i ostali rekli da su krenuli upravo njima, nakon čega su vojnici iz 5. Korpusa repetirali puške i opsovali majku te odvojili S.A. i odveli ga u kuću I.L. nakon čega su ga tukli, a tragovi krvi su ostali na kuhinjskom stolu. Njih petoricu su odveli u H., zatim ih uputili u pravac B., u motel R.. Dalje je istakao da je čuo da je S. ubijen u V. u od strane Izeta Šahinovića te da je nosio tablu na sebi na kojoj je pisalo " ja sam izdajnik svoga naroda". J. je u zatvoru ostao do 1.10.1995. godine. Vidio je da su tukli S. jer je bio kuhar u 506. V. vojske Armije R BiH, a u zatvoru su bili od 10-15 ljudi, a od tih ljudi je i saznao za smrt S..

Svjedok **F.M.** u svom je iskazu na glavnom pretresu od dana 12.03.2018. godine iskazao da se na početku rata nalazio u Republici Hrvatskoj. U julu 1992 godine došao je na tadašnji okrug Bihaća i mobilisan od strane jedne od Kladaških brigada. Nakon što je bio ranjen vratio se u jedinicu 505. 5 bataljon koji je kasnije prekomandovan u 506. jedinicu 2. bataljon. Bio je na funkciji komadanta bataljona sa sjedištem u V. u, a njegov zamjenik je bio V.Š. zvan S. koji je kasnije poginuo na G.. Istakao je da je Izet Šahinović bio pomoćnik komadanta za bezbjednost bataljona. Kao komandant bataljona u toku vršenja te funkcije svjedok nije nikakve postupke pokretao vezano za neka ubistva. U martu 1995.godine bila su borbena dejstva između jedinica ARBiH i postrojbi APZB na području V. i T.. Oko eventualnih pritvorenika njihovih boraca koji ne dolaze na liniju ili slično pritvorenika protivničke vojske ili drugih pritvorenika bili su u nadležnosti pomoćnika za bezbjednost. Nisu imali pritvorenike jer su bili potčinjeni 505. i svi ti zarobljenici su automatski transportovani s obzirom da je tad 505. tad bila infiltrirana među linije i starješinski kadar 506. Drugi bataljon 505. je bio u potpunosti znači izmiješan sa 2.bataljonom 506. i linijama i borbenim dejstvima. Svjedok je kazao i to da nisu imali bilo kakvu usmenu ili pismenu primjedbu da je došlo do ubistva civila.

Svjedok **Ć.R.** u svom je iskazu na glavnom pretresu od dana 12.03.2018. godine iskazao da se početkom rata nalazio u TO dok se formirala 521, a onda je bio otpusten sve dok se nije počela AP. Godine 1995 bio je u drugom bataljonu 506. Sjedište bataljona je bilo u hotelu V., a komandant bataljona je bio F.M. Izet Šahinović je bio pomoćnik komadanta za bezbjednost. Svjedok S. A. nije poznao već je čuo priče po čaršiji da je upucan od strane Izeta Šahinovića. U to vrijeme 1995. godine svjedok je bio komandir veze. Također svjedok je istakao da se provlačila priča da je za neko ubistvo odgovoran V. Š., zvan S. .

Svjedok **A.T.** u svom je iskazu na glavnom pretresu od dana 12.03.2018. godine iskazao da je početkom 1995. godine bio u drugom bataljonu 506. brigade, bavio se snabdjevanjem namirnicama bataljona i komande, a komanda bataljona bila je u hotelu V. . Komandant bataljona bio je F.M., a pomoćnik komadanta za bezbjednost bio je Izet Šahinović. U prostorijama komande bataljona bile su pritvorske jedinice, manje prostorije koje su služile za pritvor zarobljenika. Nije poznao S. A., a na dan kad se desilo ubistvo obavljao je svoju redovnu dužnost logističara. Svjedok je čuo priče da je S.A. izveden iz komande te da je vođen kroz čaršiju sa natpisom “izdajnik”, te da je ubijen pred slastičarnom M. od strane Izeta Šahinovića.

Svjedok **R.Ć.** u svom je iskazu na glavnom pretresu od dana 12.03.2018. godine iskazao da je početkom 1995. godine bio vezista u 506. brigadi 2. bataljon, a komanda bataljona je bila smještena u V.. Svjedok nije siguran da li je komandant bataljona bio F.M. ili Š.V.. Postojala je pritvorska jedinica gdje su se zarobljenici dovodili, ali svjedok nije čuo da je neko od pritvorenih lica lišeno života. R. je čuo da je tokom marta 1995. godine jedno lice lišeno života te da je vođen od strane Izeta Šahinovića kroz čaršiju u V.. Istakao je i to da S. A. nije poznao.

Svjedok **I.S.** u svom je iskazu na glavnom pretresu od dana 12.03.2018. godine iskazao da je tokom rata bio u jedinici 505. ali je stradao tako što je stao na minu pa ostao bez šake. Zbog takve situacije da bi zaradio novac za život bavio se prodajom cigareta u V. u. Na dan kad se desilo ubistvo S.A. svjedok je kazao da je u V. u bilo puno izbjeglica iz K. i da je bilo puno vojske, u jednom trenutku I. je primjetio da iz pravca motela, iz čaršije, ide čovjek na kojem je bila tabla na kojoj je napisano “ ja sam izdajnik svog naroda”, a za njim je bilo nekoliko vojnika. I. je bio okrenut leđima jer je prodavao kupcima cigarete kad se začuo pucanj, a kad se okrenuo vidio je čovjeka koji leži pored zadnjih točkova auta bez ikakvih znakova života. Zatim su došla dva vojnika ili civila , pokupili ga u cebe i odnijeli u pravcu motela. Svjedok se taj dan pokupio i otišao kući, da bi sutradan došao raditi na isto mjesto i iz priča čuo da je ubistvo počinio Izet Šahinović. Također svjedok je istakao da pretpostavlja da je lice bilo mrtvo jer nije davao nikakve znakove života. I. je čuo samo jedan metak. Advokat je predočio razliku u iskazu koji je svjedok dao u tužilštvu u kojoj je iskazao da je čuo da to lice nije stradalo na licu mjesta već je teško ranjen i da je kasnije umro.

Svjedok **M.R.** u svom je iskazu na glavnom pretresu od dana 11.04.2018. godine iskazao da je u početaku rata bio kod kuće. U aprilu mjesecu mobilisan je u TO pa do formiranja 521. Kladuške brigade. A.S. je poznao buduću da je njegova žena rođica od S. i njegove porodice. Početkom 1995. godine bio je u 505. brigadi, u IDV bazi. Sjedište je bilo jedno vrijeme u B.1, u Č., pa u Z. u školi, također jedno vrijeme i na farmi u V.R.. Kad je pala prva autonomija R. je otišao u 506. komandu drugi bataljon sa sjedištem u V. u motelu. Komandant bataljona bio je F., a pomoćnik komandanta Izet. Na prvom spratu postojala je prostorija u kojoj su zadržavani ljudi dan ili dva. U takvoj pritvorskoj jedinici vidio je i S.A. sa kojim je i razgovarao i upitao ga “ šta ti je to trebalo, nosio si kod nas hranu fino, bio si nisi išao na liniju zašto si trebao to tako “. S. je u pritvoru bio jer je dobio slobodno da ode kući okupati se, međutim on je to iskoristio da bi pobjegao u autonomiju. Tog dana nakon razgovora sa S., R. je otišao kući oko 10 h, te se vratio u komandu oko 14 h. Kad se vratio u komandu stanje je bilo tužno, kao da se nešto dešavalo. Po pričama je čuo da je poginuo S.A., da ga je ubio Izet Šahinović. Par dana nakon događaja, S. otac S. pitao je R. da mu pomogne oko iskopavanja tijela S., budući da ga želio ukopati kod svoje kuće. Zatim je R. ušao u komandu napisao na blok da se odobrava S. da iskopa svog sina S. i odveze kući u S.. S. je prvobitno bio ukopan iznad komande 100-200 metara kod partizanskog spomenika. Svjedok je istakao da mrtvo tijelo S. nije nikad vidio.

Svjedok **K.A.** u svom je iskazu na glavnom pretresu od dana 11.04.2018. godine iskazao da je tokom 1995. godine bio u civilnoj zaštiti, u radnom vodu, kopao zemunice od P. do B. pa sve do Š. i G.. Zakopavao je i mrtva tijela koja su bila zamotana. Na taj dan, svjedok je cijepao drva u pekari, pa je krenuo kući da vidi staru majku pa kad je prošao kraj hotela vidio je djecu izbjeglice koje su mu rekle da je čovjek zavezanih ruku ustao u M. kući, pa je A. pogledao kroz prozor. Taj čovjek je bio visok, srednjih godina. Taj isti dan kad je i vidio čovjeka u M. kući A. je naredeno da zakopa mrtvo tijelo kod spomenika u 1 h iza ponoći. Prilikom zakopavanja mrtvog tijela bili su i S.Ć. i R.Š.. Također kad je svjedok vidio u M. kući čovjeka kojem su ruke zavezane kraj njega je prošao R.K. koji je također vidio isto što i A..

Svjedok **S.H.** na glavnom pretresu održanog dana 11.04.2018. godine iskazala je da se sjeća da je u periodu trajanja rata sjedila u kući sa jetrvom kada je čula neku galamu u kojoj je neko vikao “ja sam izdajnik svoga naroda”, pa kad je ustala da pogleda na prozor koji je bio otvoren, ugledala je dječaka sa nekim natpisom koji je išao svezanih ruku i glasno govorio pomenute riječi, za kojeg vjeruje da je bio zarobljenik, za kojim je išla grupa ljudi koje se ona ne sjeća, te nakon toga se odmah vratila u sobu i sjela, jer se uplašila. Nedugo nakon toga, čuo se ispaljen metak, te su njih dvije pretpostavile da su ubili tog dječaka, ali ona nije smjela izlaziti da gleda šta se dešava. Kasnije su provirile na prozor i vidjele da komšija M.H. nosi nekoga, pretpostavile su da je to pomenuti dječak, a tijelo su odnijeli pokraj njene kuće. Iskazala je da se u V. pričalo da je to lice ubio Izo Šahinović, ali ona nije vidjela. Svjedokinja je dodala da nije poznavala i da ne zna Izu Šahinovića. Svjedokinja je naglasila da je čula samo jedan pucanj.

Svjedok **S.B.** na glavnom pretresu održanog dana 11.04.2018. godine iskazala je da se sjeća ubistva koje se desilo tokom rata u V.. Iskazala je da se sjeća da su tog dana njena jetrva H. i ona bile same u kući, te dok su pravile baklavu čule su nekoga ko govori “ja sam izdajnik svog naroda”, pa su potrčale da vide sa prozora šta se dešava. Kada su došle do prozora izjavila je da je vidjela dječaka koji je išao i imao dva plakata na kojem je velikim slovima pisalo “ja sam izdajnik svoga naroda” kojeg je vodio vojnik Izet Šahinović u kojeg nije vidjela oružje, ali pretpostavlja da je imao nešto, jer se nalazio u vojnoj uniformi. Nakon tog prizora svjedokinja je izjavila da se puno uplašila, pa otišla kod kuhinje i plakala, zatim je izjavila da je čula jedan pucanj, te nakon izvjesnog vremena kada se stanje ispred kuće njene jetrve smirilo ponovo je otišla do prozora da vidi kakvo je stanje, pa je vidjela njenog komšiju H.M.L. i još jednog da na nosilima nose onog mladića. Također je izjavila da se Šahinović Izet prema ljudima u V. ponašao jako bahato, te da je prije ovog događaja nju jednom prilikom udario kada je došao po

nju da ide u hotel i kada su je optužili da ja ona rekla “da je otišao pun kamion Bužimljana mrtvih”, nakon čega je ona rekla da ona to nije vidjela ni rekla, a on je udario pleskom i reko je vojniku zvanom S. da je i on udari. U to vrijeme je ona plakala, pa je taj nije udario, nego je samo gurnuo sa vrata i rekao da ide kući. Nakon što je ovaj momak ubijen, svjedokinja je izjavila da je čula da se po V. pričalo da ga je ubio Izet Šahin, ali ona to ne zna, jer to nije vidjela.

Svjedok **M.F.** na glavnom pretresu održanog dana 11.04.2018. godine iskazao je da je proglašenjem AP on bio mobilisan u Fikretovu vojsku u kojoj je bio 4 ili 5 dana nakon čega je otišao u B.. Izjavio je da je bio zarobljen ‘94. godine od strane vojske 5.Korpusa godinu i tri dana, te da je u zarobljeništvu kao zarobljenik najviše proveo po terenu, te je u jednom periodu bio V.. Kad je bio u V. zadnja kuća u kojoj je spavao je bila od M.M. i dok se nalazio u toj kući izjavio je da je čuo od stričevića ubijenog mladića A. da im je pomenuti stričević ubijen, te da su oni otišli da ga negdje odnesu, a to se desilo u proljeće ‘95. Nakon toga svjedok je izjavio da se po V. pričalo da je pomenuti Šahin ubio tog momka, ali on ne zna ko ga je ubio.

Svjedok **H.M.** na glavnom pretresu održanog dana 11.04.2018. godine iskazao je da je otpočinjanjem rata bio u V., da se nalazio u Fikretovoj vojsci i da je nekad bio zarobljen. Svjedok je izjavio da je nakon zarobljavanja smješten u motel koji se nalazio u V.. Dok se nalazio u V. svjedok je izjavio da je bio u radnom vodu za 506. gdje je bio komandir radnog voda kada je čuo za ubistvo nekog momka, na koje nije prisustovao, niti je isto vidio. Zatim, je izjavio da je sa još dvojicom na nosilima to tijelo koje se nalazilo između pošte i slastičarne u V. odnio u kuću od učitelj M. P., te nakon tog smještaja tijela on od toga više ništa ne zna. Na kraju je svjedok dodao da se po V. u pričalo o tom ubistvu, da je oštećeno lice bilo mlađa osoba kojeg je ubio Izet Šahinović, ali on to nije vidio.

Svjedok **A.S.1 (umro)** na glavnom pretresu održanog dana 11.04.2018. godine tužilac je čitao sa zapisnika tužilaštva USK Bihać broj KT 2/04-I od 13.04.2006.godine iskaz umrlog svjedoka koji je tada iskazao sljedeće: Da je bio pripadnik 506. brigade kad se njegov sin rahmetli A.S. nalazio na liniji B. polje-G. . Tu je čuo da je njegov sin S. poginuo. Odmah je tražio da ga puste kući, ali su mu to dozvolili nakon dan ili dva. Čuo je da je sahranjen u V., pa je otišao tamo sa svojim bratom sa kojim se dovezao konjskom zapregom. Sami su ga otkopali i stavili na konjsku zapregu, pa odvezli na mezarje uz džamiju u T. S. gdje su ga sahranili. Kada je došao u V. prvobitno mu nisu dozvolili da doveze mrtvo tijelo svog sina, a zatim je neko rekao “neka vozi to đubre odavde”. Njemu su Ć.S., S.M. i njegova žena iz V. rekli da mu je sin ubijen i da ga je ubio Šahinović Izet i to na cesti između pošte i džamije, a on je vidio na tijelu svoga sina ranu u predjelu sljepoočnice, ruka mu je bila kao prebijena i u neprirodnom položaju koja se nije mogla saviti, dok je na prsima i na leđima imao tragove krvi. Čuo je da je njegov sin mučen, te dodao da je svjestan da se mora utvrditi uzrok smrti od strane doktora, međutim dalje je dodao da su on i žena stari i bolesni, te da mora i sa ženom razgovarati prije nego što dozvoli da se njegovo tijelo ekshumira. Tada se je svjedok obavezao da će obavijestiti tužilaštvo o svojoj odluci koja je vezana za ekshumaciju. Na kraju je izjavio da je to sve što ima da izjavi, te da drugo nema šta dodati, zatim da su njegove riječi vjerodostojno unešene i zapisnik je pažljivo slušao, te ga kao takvog potpisao.

Svjedok **Ć.S. (umro)** na glavnom pretresu održanog dana 11.04.2018. godine tužilac je čitao sa zapisnika tužilaštva USK Bihać broj Kt-2/04-I od 13.04.2006.godine. iskaz umrlog svjedoka koji je tada iskazao sljedeće: Da se ne sjeća tačno datuma, ali zna da je bilo ratno stanje u vremenu tzv. druge autonomije. On je bio angažiran u civilnoj zaštiti u selu V. kao komandir radnog voda. Sva naređenja vezano za obavljanje zadatka civilne zaštite kao što je organiziranje kopanje rovova i druge radove koje su vršili primao je od Šahinović Izeta. On se nalazi o u komandi 506. brigade u motelu u V. i bio je prvi čovjek i najodgovorniji za sve što se dešavalo u V. a pretpostavlja i što se tiče pomenute brigade. Šahinović Izeta je vidio prvi put u ratu i ne sjećam ga se po dobrom, već kao bahatog i nasilnog čovjeka. Njega nikad nije tukao,

ali je više puta privođen po njegovoj naredbi i zadržavan u vojnom pritvoru u motelu V.. Prilikom pritvaranja nikad mu nije saopštio zašto je pritvoren. Jednom je proveo 5 dana u pritvoru, a nakon toga skupa sa dvojicom zarobljenih pripadnika NO koje ne poznaje bio pretučen. Toliko su ga tukli da je izgubio svijest i nekoliko sati proveo u stanju bezsvijesti. Kada se probudio vidio je da je krvav. Poslali su ga u PS da se tamo javi, odnosno vojnik ga je odveo. Taj vojnik se zvao K. I.. U PS-u su mu rekli da im on nije potreban i da ide kući. Prije toga je proveo jedan dan u PS, dok nije došao Šahinović Izet zvani Šahin koji je odobrio da on ide kući. On se kod kuće liječio, jer se nije smio javiti u ambulantu. Doktor kojem se obratio reko mu je da ide kući i da sam sebi pomogne. Bio je sav crn od udaraca pa se zamotavo u ovčiju mješinu. Sedmi dan ga je Šahinović Izet zvani Šahin odmah pozvao na radnu obavezu. Izjavio je da se sjeća događaja kada je ubijen A.S.. Tog mladića je poznavao iz viđenja, a sa njegovim ocem je od ranije bio u dobrim odnosima. Pričalo se da je A.S. zarobljen prilikom bježanja iz 5.Korpusa u jedinice NO, ali on ne znam da li je to tačno. Bio je Arfađun, dan pred Bajram, a on je sa svojim ocem I. krenuo u džamiju da klanja podne. Iz pravca motela išao je Šahinović Izet zv. Šahin, a ispred njega je išao A.S. koji je nosio plakat na prsima i leđima na kojoj je pisalo "ja sam izdajnik svog naroda" koliko se sjeća. To je isto A.S. morao uzvikivati idući cestom kroz centar V. a prema pošti. Primjetio je da Šahinović Izet zv. Šahin nosi pištolj u ruci. On i njegov otac su ušli u džamiju, a nakon najviše 10-ak minuta čuo se pucanj. Kad su izišli iz džamije krenuo je prema kući ispred pošte u V. gdje je vidio okupljen narod i da četvorica ljudi među kojima je prepoznao M.H. u nekom ćebetu nose mrtvo tijelo A.S.. Odnijeli su ga u kuću M.P. koja je bila napuštena. Negdje oko ikindije pozvao ga je Šahinović Izet u komandu, nakon čega se javio, te mu je tad Šahinović naredio da pokopa A.S.. Pošto je padala kiša on ga je zamolio da malo pričekaju, nakon čega mu je Šahin rekao ga pokopa kad god hoće, ali da mora biti pokopan prije nego što zauči ezan za Bajram. On je tad pozvao svog komšiju K.A. a i još dvojicu ljudi kojima ne zna imena, jer su bili izbjeglice i rekao im da će morati pokopati A.S. tokom noći. Tada im je prišao M.R. koji je dao najlon i rekao da je dovezeno još jedno tijelo, te da i to tijelo trebaju pokopati. On i ta tri čovjeka su uzeli pomenute ljude zamotane u deke, potom ih zamotali u najlon pa ih zakopali kod spomenika u parku iznad motela. Drugog čovjeka je prepoznao po ruci koja je bila suha, a radilo se o lijevoj ruci, pa je znao da je to lice P.D. iz S.. D. majka je bila udata za njegovim ocem pa ga je poznavao. Ukopali su ih po pravilu, iako im je rečeno da ih samo zakopaju plitko, jer će oni odmah sutra ići dalje. Pored svakog tijela su napisali o kome se radi. Po povratku ispred komande ih je čekao Šahinović Izet zv. Šahin koji ih je pitao je li posao obavljen, misleći pri tome da li su ih pokopali, na šta je on rekao da jeste. Otišao je kući, presvukao se, a potom otišao klanjati Bajram u džamiju. Sutradan je A.S.1 došao po tijelo svoga sina i konjskim kolima ga odveo kući. Jedne prilike njih 11 iz civilne zaštite je pozvao Šahinović Izet i naredio da se zatvore u pritvor gdje su proveli dva dana, potom ih pozvao i rekao da će V. zauzeti vojska NO i da moraju napustiti V. prema B.. On ga je tada zamolio da ide kod svog zeta u C., što mu je Izet i dozvolio, te uzeo broj telefona da bi ga mogao navodno tražiti ako zatreba. Otišao je u C. kao izbjeglica sa suprugom i tu se javio u civilnu zaštitu. Do kraja me nikad nije zvao, ali svjedok je izjavio da je Izeta vidio u C., međutim Izet nije obraćao pažnju na njega. Nakon toga svjedok je izjavio da je to sve što on ima izjaviti, te da drugo nema šta dodati. Zatim, diktat zapisnika je pažljivo slušao i njegove riječi su vjerodostojno unesene i kao takvog ga je potpisao.

Svjedok **S.M. (umro)** je u dva navrata davao iskaze u tužilaštvu. **Prvi put** je davao iskaz u predmetu broj Kt-2/04-1 od 13.04.2006. godine kojeg je tužilac čitao na glavnom pretresu održanog dana 11.04.2018. godine u kojem je iskazao sljedeće: Da je bio rat 95-te. Sa sigurnošću zna da je bio dan pred Bajram, on je bio u dvorištu svoje porodične kuće. U lokalu ispred njegova kuće se nalazila slastičarna. Čuo je neku gužvu i prišao do ceste, pa je vidio da iz pravca motela ide grupa vojnika. Među tim vojnicima prepoznao je Šahinović Izeta kojeg su zvali Izo Šahin. Ispred te kuće je išao plav mladić sa zavezanim rukama na leđima, na prsima

je imao plakatu na kojoj je pisalo “ja sam izdajnik svoga naroda”, a iste riječi je pomenuti momak i izvikivao. Kad je to vidio, odmah se sakrio iza kuće, obzirom da su se Ize svi u V. u bojali. Kada je grupa došla tačno do njegove kuće, vidio je da je Izo uzeo pištolj i prislonio tom momku u sljepoočnicu i ispucao jedan metak nakon čega je rekao “nosite ovo govno”. Nakon toga su uzeli tog mladića i negdje ga odnijeli. Izjavio je da je vidio da ga nose H.M. zv. L. i još neke osobe kojih se ne sjeća i ne zna gdje su tačno odnijeli tog mladića. Misli da su ga odnijeli u kuću M.P. koja je tada bila prazna. Svjedok je izjavio da je ušao u kuću i pomislio “vidi muslimana, ubi čovjeka pred Bajram”. Taj ga je događaj potresao. Šahinović Izu je prvi put vidio u ratu kada je došao u V. u komandu brigade. Komanda je bila smještena u motelu koji je bio neki pritvor gdje su dovodili zarobljenike. Šahinović Izet je bio čuven po svojoj bahatosti i nasilništvu, te su se njega svi plašili. Zna da je maltretirao Z.M. koja je bila dijabetičar. Jedne prilike je M. došla u ambulantu, a Izet kad je čuo da joj se med. sestra obratila sa riječima teta M., on je zbog imena istjerao M. iz ambulante. Ona ga se strašno bojala i odmah nakon rata je umrla vjerovatno zbog tih svih preživjelih šokova. Na kraju je svjedok izjavio da mu o ovom događaju više ništa nije poznato, zatim da je sve izjavio što je imao, te dodao da je diktat pažljivo slušao i da su njegove riječi vjerodostojno unesene i kao takvog ga potpisuje. **Drugi iskaz** ovaj svjedok je dao u predmetu Ktrz- 008541 12 od 23.11.2015.godine kojeg je tužilac čitao na glavnom pretresu održanog dana 11.04.2018. godine, u kojem je iskazao sljedeće: Prije svega je naglasio da je vezano za događaj u kojem je smrtno stradao A.S. već davao iskaz 2006.godine u zgradi Općinskog suda u V.K. i da je tužiteljica bila Ornela Cerić. Istakao je da u cijelosti ostaje kod svega što je u toj izjavi rekao. Zatim, da je sve što je tada izjavio istinito i tačno. Posebno što je u ovom iskazu svjedok želio pojasniti jeste da su tog ubijenog momka, nakon ubistva Izet Šahinović i drugi vojnici doveli ispred njegove kuće. Na prsima tog momka kojeg su vodili spomenuti vojnici i Izet Šahinović je stajala plakata na kojoj je pisalo “ja sam izdajnik svoga naroda”. Te iste riječi pomenuto lice je uzvikivalo dok su ga Izet Šahinović i drugi vojnici vodili prema M. kući. Prilikom dolaska grupe vojnika na čijem čelu je bio Izet Šahinović, svjedok je izjavio da je dobro vidio da je Izet Šahinović držao pištolj u ruci i sa njim mahao oko glave tog momka kojeg su oni vodili. U tom trenutku su bili udaljeni jedni od drugih otprilike 5 m. U jednom trenutku Izet Šahinović je prislonio momku kojeg su vodili pištolj negdje u predjelu njegove desne sljepoočnice i nije prošao trenutak-dva kada je čuo ispaljenje metka iz pištolja kojeg je te prilike kod sebe držao Šahinović Izet. Da li je metak pogodio tog momka u predio sljepoočnice ili možda negdje niže ili više odnosno lijevo ili desno to je sada vrlo teško tvrditi. Svjedok je zatim izjavio da onog trenutka kad je vidio da je Izet šahinović tom momku stavio pištolj na sljepoočnicu on se jako uplašio, te da nije siguran gdje je zrno metka tačno pogodilo tog momka kojeg su vodili, ali je siguran da je taj momak pogođen i da je nakon pucnja iz pištolja kojeg je ispalio Izet Šahinović odmah pao na zemlju. Pogođeni mladić se nije micao i on je zaključio da je mrtav ili da se nalazi u dubokoj nesvijesti. Ubrzo nakon toga primijetio je nešto krvi na asfaltu gdje je taj mladić nakon ispaljenja metka od strane Izeta Šahinovića pao. Svjedok je izjavio da koliko se on sjeća Izet Šahinović je te prilike ispalio jedan metak, te da ne može utvrditi da je Izet ispalio još koji metak niti može tvrditi da nije ispalio, a ako je i ispalio još koji metak onda je to bilo skoro istovremeno, ali ponavlja da je on čuo samo jedno ispaljenje. Nakon svega što se desilo čuo je kada je Izo Šahinović rekao “nosite ovo govno” nakon čega se udaljio sa tog mjesta sa onim vojnicima sa kojima je ranije na to mjesto i došao. Tijelo mladića je ostalo nepomično da leži na tom mjestu, a nakon nekih max. pola sata na to mjesto je došao H.M. zv. L. sa još jednim momkom sa kojim je na nosilima nosio tog unesrećenog momka kojeg su odnijeli u pravcu kuće M.P.. Kasnije je čuo da su tijelo tog mladića tamo i ostavili, odnosno da su ga stavili u kuću M. P.. Svjedok je izjavio da je znao da je pomenuta kuća bila napuštena. Kasnije je saznao da je tom licu kome je Šahinović Izet lišio život ime A.S. . To je saznao od snahe A.DŽ. koja je iz istog mjesta T.S. odakle je i A.S. koji je ubijen u opisanom događaju. O samom događaju je razgovarao i sa svojim prijateljem,

odnosno, ocem snahe Dž.S. koji je također poznavao A.S.. Svjedok je tada izjavio da Šahinović Izeta nije znao prije rata, već da ga je upoznao tokom rata, jer je on sa svojom jedinicom dugo vremena boravio u V.. Dobro ga je poznavao, te zna da je bio neki starješina u komandi brigade i budući da je V. malo mjesto, svi su znali osobu koja je bila u to vrijeme jedan od vojnih starješina u toj komandi. Također, svjedok je iskazao da je ranije istakao da je u to vrijeme u V. u Šahinović Izet bio poznat i čuven kao jako bahat i nasilan čovjek i da zna da su ga se svi plašili. Također, mu je poznat slučaj kada je maltretirao mještanku V. a Z.M. koja je bila dijabetičar gdje je jedne prilike ta M. došla u ambulantu u V. u kojoj je bio i Izet Šahinović, te kada je Izet čuo da se medicinska sedstra toj M. obratila sa teta M., da je zbog imena M. istjerao iz ambulante. Te prilike je i on bio u ambulanti i čitav taj događaj je dobro vidio. Na kraju je iskazao da sve što je govorio u ranijoj izjavi vezano za opisani događaj i za ponašanje Šahinović Izeta je istinito i to mogu potvrditi mnogi ljudi u V. u koji su se na bilo način susreli i imali bilo kakve veze sa Šahinović Izetom.

Vještak **Željko Karan** na glavnom pretresu održanog dana 03.10.2018. godine iskazao je da je 21.08.2015.godine prisustvovao ekshumaciji posmrtnih ostataka oštećenog A.S.i na licu mjesta izvršio antropološku analizu ekshumiranih skeletnih ostataka. Vještak je izjavio da su se pomenute radnje vještačenja radile na lokalnom mezarju na kojem su prisustovali i članovi porodice. Grobno mjesto je bilo obilježeno odgovarajućim nadgrobni obilježjem, tako da identitet grobnog mjesta nije sporan i oko toga nije bilo nikakvih problema. Dalje, vještak je izjavio da je tokom ekshumacije uočeno da su posmrtni ostaci sahranjeni u skladu sa odgovarajućim vjerskim običajima, pri čemu su se posmrtni ostaci nalazili u PVC vreći koja je bila omotana nekim platnom koje je bilo prilično propalo i stradalo, a u toj vreći pored posmrtnih ostataka nalazilo se i jedno šareno ćebe i odjevni predmeti. Nakon što su posmrtni ostaci izvađeni iz grobnog mjesta, pregledano je dno grobnog mjesta gdje se također nalaze poredane daske u skladu sa odgovarajućim običajima i na tim daskama nije bilo nikakvih posmrtnih ostataka, tako da se ne može govoriti da je nešto ostalo niti da nije nešto nije izvađeno, pokupljeno, pregledano i slično. Nakon toga posmrtni ostaci su premješteni u dvorište vjerskog objekta, odnosno džamije koja se nalazi u neposrednoj blizini tog mezarja na kojem je urađena antropološka analiza ekshumiranih skeletnih ostataka. Tok ekshumacije i tok analize je prikazan na fotodokumentaciji koja je sastavni dio zapisnika, a ono se sastoji od 30 fotografija na kojima se vidi ono što je u zapisniku opisano. Kad se radi pomenuta antropološka analiza, najprije se uradi rekonstrukcija kostiju, odnosno sve kosti koje se pronađu polože se u odgovarajuću anatomsku poziciju, tačnije na mjestu gdje pripadaju. To se kolokvijalno zove skeletni inventarijum, a svrha toga se ogleda u mogućnosit da neke kosti fale, pa se onda to pribilježi, npr. da skelet nije kompletan, nego da fali određena količina kostiju, a također postoji i situacija gdje ima viška kostiju, što znači da u takvim situacijama imamo posmrtne ostatke više od jedne osobe onda kažemo da se tu nalaze najmanje dvije, tri ili više osoba. Nakon skeletnog inventarijuma ide analiza zubnog statusa koja je također opisana u zapisniku, a izgled zubnog statusa je prikazan na fotografijama 16.i17. Zubni status u ovom slučaju nije bitan i on često ima nekakve identifikacione karakteristike. On je naprimjer bitan u situacijama kad imate nepoznate posmrtne ostatke pa vam treba zubni status u svrhu identifikacije, međutim u ovom slučaju je to poznato, zatim, poznato je grobno mjesto, poznati su posmrtni ostaci. Što se tiče pregleda posmrtnih ostataka, tačnije pregledom skeleta u predjelu glave, desni terion, odnosno ono malo pored desnog sljepoočnog predjela pa prema gore i nazad, tu se pruža jedan pukotinasti prelom, tačnije prelomna pukotina za koju kad se gledaju koštani ostaci može kazati da ona može biti zaživotna, može biti postmortalna i ništa drugo se ne može reći za tu prelomnu pukotinu iz prostog razloga što nema mekog tkiva, te na osnovu elaboracije samo kosti nije moguće kazati egzaktno da li je zaživotno ili je postmortalno. Pregledom postranijalnog skeleta, odnosno kosti koje nisu glava, nego sve ostalo, može se kazati da u predjelu grudnog koša veliki dio kostiju nedostaje, tačnije nedostaju pršljenovi, nedostaju rebra, odnosno veliki dio kostiju

u predjelu grudnog koša nedostaje. Zatim, lopatične kosti su jako postmortalno propale, jako su oštećene, a svega nekoliko fragmenata rebra postoji koji su također teško posmortalno oštećeni. Kod skeleta grudnog koša imamo veliku prazninu, jer je postmortalnim propadanjem to jednostavno iščezlo i to je jednostavno oštećeno. Na kostima ekstremiteta, tačnije gornjih ekstremiteta karličnog pojasa, te donjih ekstremiteta nema povređivanja, te ako se nešto zbivalo, onda se zbivalo u predjelu grudnog koša. Međutim, imajući u vidu da su kosti propale i da najvećim dijelom nedostaju, to nije moguće elaborirati pregledom skeletnih ostataka. Nadalje, vještak je iskazao da je pregledao odjevne predmete koji su pronađeni i bili tu uz skeletne ostatke i na njima uočio oštećenja koja po svojim karakteristikama, pravcu pružanja i slično mogu odgovarati probojnim oštećenjima koja nastaju djelovanjem ispaljenih projektila. Odjevni predmeti su prikazani na fotografijama od 20 do 30. Vještak je izjavio da u ovom slučaju imamo povredu glave koja može biti zaživotno, postmortalna, a koja ne mora imati veze sa uzrokom smrti, zatim ako se nešto dešavalo u predjelu grudnog koša, osobito imajući u vidu nalaze na odjeći, da se ne može pregledom skleta govoriti šta se dešavalo i u kom obimu iz razloga što najveći dio grudnog koša nedostaje, jer propalo i jer je postmortalno. Nakon toga, vještak je sve skupa dostavio vještaku Bruni Franjiću, nakon čega je on onda sačinio svoj nalaz koji je opet dostavio vještaku Željku, koji je temeljem toga pisao dopunu. Vještak je dalje objasnio šta je pisao u dopuni pa je iskazao da je u uvodnom dijelu dopune citirao ono prethodno, nakon čega je rekao da postupajući po toj sugestiji vidljivo je da su probojna oštećenja zaista nastala djelovanjem ispaljenih projektila, što znači da je ta balistička analiza potvrdila ono preliminarno mišljenje o porijeklu nastanka tih oštećenja. Balističar je u svom nalazu napisao da su zaista probojna oštećenja nastala djelovanjem ispaljenih projektila, nakon čega su u balističkom nalazu opisane lokalizacije tih probojnih oštećenja i opisani pravci strijelnih kanala prema mišljenu balističara. Dalje je vještak objasnio po anatomske lokalizaciji koja proizilazi iz balističarevo mišljenja sljedeće: “jedno prostrelno oštećenje ima pravac pružanja sprijeda u nazad, s desna u lijevo i odozdo prema gore i prema poziciji ulaznog odnosno izlaznog otvora ovo prostrelno oštećenje koje se nalazi dole s desne strane grudnog koša i usmjerava se prema gore i nazad ako to posmatramo anatomske na živom čovjeku to mora ići kroz jetru po svoj prilici moguće kroz crijevne vijuge gušteraču i vrlo moguće kroz donji režanj lijevog plućnog krila gdje imamo oštećenje koje zahvata sigurno unutrašnje organe trbuha i vrlo moguće donji režanj lijevog plućnog krila.” Zatim vještak je objasnio da je drugo oštećenje tangencijalno u predjelu zadnje desne strane grudnog koša koje bi izvjesno moralo dovesti do oštećenja kože, potkožnog tkiva rebra zavisno od dubine tangencijalnog prolaza i eventualno desnog plućnog krila. Ovo prvo povređivanje potpuno očigledno ide u kategoriju teške tjelesne povrede opasne po život jer zbog toga dolazi do masivnog unutrašnjeg i spoljašnjeg krvarenja sa posljedičnim iskrvarenjem, a ovo tangencijalno oštećenje koje opet lomi rebra kida međurebarne krvne sudove dovodi do pojave krvi vazduha unutar grudnog koša teško kompromituje funkciju disanje također u kategoriji teške tjelesne povrede opasne po život i to je ono što se može povući na osnovu ekshumacije, pregleda odjeće i balističke ocjene. Zatim vještak je izjavio da što se tiče oštećenja na lobanji u pitanju je neka tupa mehanička sila i da se osoba nakon takvog oštećenja aposlutno mogla kretati, jer vrlo često kod povrede glave u ogromnom broju slučajeva, ne samo u ovakvim situacijama kada osoba povrijedi glavu, pa dođe do nekog pukotinastog preloma kosti do koječega, osoba bude primljena u bolnicu, pa na par upita: “jel ti dobro?” - “jes”, “jel ti muka?” - “nije”, “vrti li ti se u glavi?” - “ne”, pošalju ga kući i nakon izvjesnog vremena kad unutrašnje krvarenje uradi svoj posao, ta osoba završi u komi i umre i to se zove tzv. slobodni interval, odnosno tzv. lucidni interval koji može trajati različito dugo, zavisno od intenziteta povređivanja i zavisno koje su unutrašnje strukture oštećene, zatim da li je to samo epiduralno krvarenje, da li je supduralno, s tim što opet pregledom kostiju to ne možete detaljno elaborirati, jer se vidi samo pukotinasti prelom i ništa drugo. Zatim, je izjavio da je ovo oštećenje moglo nastati padom ovog unesrećenog nakon

ispaljenog metka, jer je to oštećenje teoriorno prema nazad koje se u struci zove pravilo oboda šešira i obično se kaže da kad zamislite osobu koja nosi šešir ono što je ispod ruba šešira može i te kako nastati padom, ali na vrh tjemena prilično je teško pasti da bi se nasadili na tjeme mada i tu ima izuzetaka. Vještak je izjavio da je na osnovu nalaza vještaka balističara Brune Franjića konstatirao da su bile dvije povrede, odnosno dva prostrela, dva hica.

Vještak **Bruno Franjić** u svom je iskazu na glavnom pretresu od dana 31.10.2018. godine iskazao na temelju naredbe za balističko vještačenje KT USK Bihać broj T01 0 KTRZ 008541 12 od 10.09.2015.godine koja je zajedno sa jaknom i košuljom dostavljena u prilogu akta MUP USK Sektor krim.policije od 16.09.2015.godine. Nakon izvršenog pregleda sačinjen je pismeni nalaz vještačenja pod brojem 09-18-5-04-5-5465/15 od 05.10.2015.godine. Naredbom za vještačenje naloženo je da u cilju utvrđivanja istinitog činjeničnog stanja izvrši balističko vještačenje pregledom košulje i jakne oštećenog A.S. kojim treba utvrditi da li je nađena oštećena na košulji i jakni oštećenog A.S. mogla nastati djelovanjem ispaljenog projektila, utvrditi mogući mehanizam nastanka ovih oštećenja prema iskazu određenog broja svjedoka da je osumnjičeni ispalio samo jedan metak u predio glave, ili u blizini glave oštećenog nakon čega je pao u nesvijest a kasnije umro. Utvrditi, imajući u vidu spomenuta oštećenja pronađena na odjeći oštećenog smjer odnosno putanju projektila ispaljenog od strane osumnjičenog Šahinović Izeta. Prilikom ekshumacije nije pronađeno zrno, projektil koji potječe od ispaljenog metka od strane osumnjičenog i utvrditi položaj tijela oštećenog u trenutku ispaljenja metka od strane osumnjičenog naravno koristeći položaj i smjer pronađenih oštećenja na odjeći oštećenog. Već su dostavljeni trag ostaci karirane košulje u nijansama plave crne i zelene boje, i trag ostaci sportske jakne tipa spid fajer s patent zatvaračem tamne boje i postavom od filca bijele boje znači ovo je sve ovaj dati na temelju uvodni dio prezentiran na osnovu dostavljenog akta MUP USK i naredbe za balističko vještačenje. Na temelju izvršenog pregleda može se dati slijedeći nalaz. Vještačenje izvršeno vizuelnim pregledom mjerenjem korištenje stereomiskroskopa kao i primjenom modificirane volkerove metode. U pravitku akta pored naredbe dostavljena je smeđa papirna vreća prikazana na fotografijama 1. i 2. pismenog nalaza vještačenja na strani 2. u kojoj se nalazile 2 papirne vreće bijele boje fotografije 3. i fotografije 4. na kojima se nalaze natpisi ekshumacija A.S. odjeća. Pregledom dostavljene jakne crne boje A.S. ekshumacija pregled i obdukcija posmrtnih ostataka A.S.izvršena je dana 21.08.2015.godine na lokalitetu lokalnog mezarja u T. S. općina V.K. prikazano na fotografiji 5. i 6. na strani 3. pismenog nalaza vještačenja, nađeno je 5 probojnih oštećenja koja su nastala djelovanjem zrna projektila ispaljenih iz vat. oružja i to probojno oštećenje pa je označeno kao I1 približno kružnog oblika promjera oko 7 mm koje se nalazi na prednjoj donjoj desnoj strani čija se sredina nalazi na 5 cm od ovoga desnog bočnog šava i oko 21 cm naviše od donjeg ruba jakne. to oštećenje je prikazano na fotografiji 5. i fotografiji 7. znači ovdje prikazano detaljnije to oštećenje na fotografiji 7. ovdje se vidi položaj na fotografiji 5. a ovdje je znači detaljan izgled tog oštećenja. zatim probojno oštećenje rimski II 1 u apostrofu dole nepravilnog oblika dimenzija oko 25x15 mm koje se nalazi na leđnoj lijevoj strani čija se sredina nalazi na oko 15,5 cm od ovoga lijevog bočnog šava i oko 20 cm naviše od ovoga donjeg ruba jakne prikazano na fotog.6. gdje se vidi položaj na leđnoj strani i na fotog. 8 detaljan izgled tog oštećenja. zatim, probojno oštećenje A1 približno kružnog oblika promjera oko 7 mm koje se nalazi na leđnoj desnoj strani čija se sredina nalazi na oko 11 cm od ovoga desnog bočnog šava i oko 29 cm naviše od donjeg ruba jakne znači to oštećenje prikazano je i vidljivo je njihov položaj na fotog. 6. na strani 3. nalaza vještačenja i na fotog. 11 gdje je prikazan detalj tog oštećenja. zatim probojno oštećenje B1 približno eliptičnog ovalnog oblika dimenzija oko 25x8 mm koja se nalazi također na leđnoj desnoj strani čija se sredina nalazi na 20 cm od ovoga desnog bočnog šava i oko 37 cm naviše od donjeg ruba jakne položaj prikazan na fotografiji 6. i označen znači B1 i na fotografiji 10 je vidljiv taj ovaj detaljno to oštećenje sa razmjernikom. Zatim probojno oštećenje C1 približno kružnog oblika promjera oko 17 mm koje se nalazi na leđnoj središnjoj

gornjoj strani čija se sredina nalazi na 24,5 cm kojim je ovaj desni rukav spojen sa leđnom stranom nači to je šav kojim je desni rukav spojen sa leđnom stranom ove jakne i oko 44 cm naviše od ovoga donjeg ruba jakne vidljivo je znači položajno je vidljivo na fotografiji 6. a i na fotog. 9 gdje je prikazano detaljno to oštećenje u razmjerniku. Na površinama oko probojnog oštećenja znači ovo I1 i A1 primjenjena je modificirana volkerova metoda pri čemu nije dokazana prisutnost nesagorjelih barutnih čestica. Pregledom dostavljene karirane košulje dugih rukava A.S. ekshumacija pregled i obdukcija posmrtnih ostataka A.S. izvršene dana 21.08.2015.godine na lokalitetu lokalno mezarje T.S. općina V.K. prikazano i vidljivo je na fotog. 12 i 13. Na strani 4. pismenog nalaza vještačenja. nađeno je također 5 probojnih oštećenja koja su nastala djelovanjem zrna projektila ispaljenih iz vat. oružja koja su u potpunosti položajno poklapaju sa probojnim oštećenjima na jakni. probojno oštećenje označeno rimsko I 2 približno kružnog oblika promjera oko 7 mm koja se nalazi na prednjoj desnoj strani, čija se sredina nalazi na 1 cm od ovoga desnog bočnog šava i oko 33 cm od donjeg ruba košulje položajno je prikazano na fotog. 12 a na fotografiji 14 je prikazano to oštećenje je slikano uz razmjernik. Probajno oštećenje rimsko II 2 približno četvrtastog oblika promjera dimenzija oko 8 mm nalazi se na leđnoj lijevoj strani čija se sredina nalazi na 20 cm od ovoga lijevog bočnog šava i oko 41 cm naviše od donjeg ruba košulje. Položajno je prikazano na fotografiji 13 a detaljno je prikazano na fotog. broj 15 fotografiran uz razmjernik. Zatim probajno oštećenje A2 približno eliptičnog oblika promjera 15x5 mm nalazi se na desnoj leđnoj desnoj strani čija se sredina nalazi na 13 cm od ovoga desnog bočnog šava i oko 44 cm naviše od donjeg ruba košulje. Položajno je to oštećenje prikazano na fotog. 13. i na fotog. 18 uz razmjernik. Probajno oštećenje B2 približno eliptičnog oblika dimenzija oko 45x14 mm također se nalazi na leđnoj desnoj strani čija se sredina nalazi na oko 18 cm od ovoga desnog bočnog šava i oko 459 cm naviše od donjeg ruba košulje. Položaj ovog oštećenja B2 prikazano je na fotog. broj 13 a na fotog. 17 je vidljivo to oštećenje detaljno fotografirano uz razmjernik i probajno oštećenje C2 približno eliptičnog ovalnog oblika dimenzija oko 40x15 mm koje se nalazi na leđnoj središnjoj gornjoj strani čija se sredina nalazi na 20 cm od ovoga šava kojim je desni rukav spojen sa leđnom stranom košulje i oko 58 cm naviše od ovoga donjeg ruba košulje. Položajno njegov položaj u odnosu na ostale i njegov položaj je prikazan vidljiv je prikazan na fotog. broj 13 i na fotog. 16 prikazan je to oštećenje je detaljno uz razmjernik. Probajna oštećenja znači I2 i II 2 na košulji klapaju se znači po položaju s probajnim oštećenjem I1 i II 1 na jakni i sta su nastala djelovanjem prolaska jednog te istog zrna projektila ispaljenog iz ručnog vat. oružja i ta putanja je znači prikazana na fotog. znači 19 i 20. Probajna oštećenja A2 B2 C2 na košulji poklapaju se po položaju s probajnim oštećenjima A1 B1 i C1 na jakni i ista su nastala prolaskom djelovanjem jednog te istog znači drugog zrna ispaljenog iz ručnog vat. oružja također ta putanja je prikazana na fotog. 19 i 20. Treba napomenuti da je na fotog. 19 i 20 znači na leđnoj strani jakne i majice strelicom su označena mjesta koja položajno odgovaraju ulaznim otvorima i jedan na prednjoj strani jakne I 2 na prednjoj strani košulje znači ovo I1 je prikazano s prednje strane samo je položajno prikazano u odnosu kao što je vidljivo na prednjoj strani. Na temelju datog nalaza može se dati slijedeće mišljenje. Probajna oštećenja I1, I2 na jakni oštećenog A.S.i probajna oštećenja I2 i II 2 na košulji oštećenog Abdića nastala su djelovanjem prolaskom jednog te istog zrna projektila ispaljenog iz ručnog vat. oružja. Probajno oštećenje I1 na jakni probajno oštećenje I2 na košulji predstavljaju ulazne otvore zrna projektila, probajna oštećenja A1, B1, C1 na jakni oštećenog A.S.i probajna oštećenja A2 ,B2 i C2 na košulji oštećenog A.S.su nastala djelovanjem prolaska jednog te istog zrna projektila ispaljenog iz ručnog vat. oružja. Probajno oštećenje A1 na jakni oprostite i probajno oštećenje A2 na košulji predstavljaju ulazne otvore zrna projektila zatim pravac i smjer putanje zrna projektila označenog brojem 1. koji je načinio probajna oštećenja I1 i III1 znači rimski govorim II 1 na jakni i probajno oštećenje I 2 i II 2 na košulji oštećenog A.S.je bio s prireda prema nazad s desna ulijevo i odozgo na gore . Pravac i smjer putanje zrna projektila znači ta putanja

označena brojem 2. koje je načinio probojno oštećenje A1, B1 i C1 na jakni oštećenog A.S. i probojna oštećenja A2, B2 i C2 na košulji oštećenog A.S. je bio od zada s desna u lijevo i odozgo na gore. Navedeni pravci i smjerovi putanja zrna projektila 1. i 2. ukazuje da je oštećeni A.S. bio okrenut svojom desnom bočnom stranom prema osobi koja je izvršila ispaljivanje metaka. Prvi je ispaljen hitac putanja broj 1 od koje su nastale navedene posljedice, što su nastala oštećenja I1, I2 na I1 i II 1 na jakni i I1 i II2 na košulji znači da bi to trebalo da bude prvo zrno ispaljeno ovaj, a u pognutom položaju drugo zrno.

Svjedok **S.H.** u svom je iskazu na glavnom pretresu od dana 31.10.2018. godine iskazao da se ubistvo S.A. desilo oko 12 h kad je H. pošao da obavi dzuma-namaz tako da je u blizini dzamije, ispred motela u V. u vidio kolonu ljudi i čovjeka vezanog pozada sa natpisom na prednjoj strani "izdajnik svoga naroda" i čuo jedan pucanj. Kad se desio pucanj čovjek je pao. Zatim je svjedok čuo od kurira da je čovjek odnesen u M. kuću. K.R. mu je rekao da je vidio čovjeka koji je stajao kod vrata, zavezan. V.Š. je H. lično rekao da je ubio S.A.. Bolničarka S.E. mu je rekla da je S. previla pošto mu je tekla krv na glavi. Svjedok je poznavao i H.L. koji je nosio ubijenog, ali i Izeta Šahinovića kojeg tog dana nije vidio.

Svjedok **A.K.** u svom je iskazu na glavnom pretresu od dana 31.10.2018. godine iskazao da je bio kurir u II bataljonu 506. brigade, a angažovan je 25.12.1994. godine. U proljeće 1995. godine kad se desio događaj na trgu u V.K. nosio je poštu iz V. u G., u komandu čete, tačnije na G., koju je predao u komandu pa vraćajući se nazad dali su mu dvije motorole iz veze koje je nosio da poprave u bataljon. Silazeći prema 506. komandi II bataljona vidio je 4 čovjeka iz pravca ambulante koji nose nešto u čebetu, ali nije vidio šta. Došao je do njih sa namjerom da im pomogne te uzeo čebe u kojem je ležao čovjek sa previjenom glavom, koji je treptao očima, malo žmirio, malo gledao i odnijeli ga pred M. kuću koja se nalazila u blizini komande 10-15 metara. Kasnije je čuo priče da ga je ubio Š.. Također je istakao da je čovjeku glavu previla bolničarka S. jer je vidio kad je išao u susret ljudima koji su nosili čovjeka da je stajala ispred ambulante.

Svjedok **R.B.** u svom je iskazu na glavnom pretresu od dana 31.10.2018. godine iskazao da je 1995. godine bio angažovan kao komandir odjeljenja civilne policije u mjestu V. te je tog dana kad se desilo ubistvo kao komandir obaviješten da ima civil mrtav u objektu preko puta komande u V., a komanda se nalazila u hotelu, tako da je izašao sam na lice mjesta u večernjim satima. Kad je ušao u kuću vidio je mrtvo tijelo okrenuto na bočno, a na glavi je imao zamotan zavoj. Zatim je otišao u komandu brigade i kontaktirao dežurnom oficiru Š. te tražio objašnjenje šta se desilo tražio da se izvrši uviđaj ukoliko se radi o civilu na šta mu je Š. odgovorio da se radi o vojnom pripadniku i da oni kao civilna policija nemaju šta tražiti po pitanju uviđaja. Poslije toga B. je došao u policijsku stanicu i napravio službenu zabilješku u kojoj je naveo N.N lice, a kasnije je čuo od vojske da se radi o S.A.. O mrtvom civilu u M. kući obaviješten je od strane civilnog policajca. Taj čovjek je na sebi imao civilnu odjeću. Svjedok je istakao da se taj događaj desio prije Bajrama, u noći poslije akšam namaza.

Svjedok **A. M. 1** na glavnom pretresu održanog dana 19.11.2018. godine iskazao je da '94. godine kad je pala prva autonomija bio je pripadnik MUP-a, a kad je počela druga autonomija prešao je u 2. bataljon 506. brigade, te jedno vrijeme bio komandir IDV. Zatim tada je izjavio da prije tri godine kad ga je tužilac Felić zvao i govorio mu za A.S. on uvijek mislio da je to A.S. , zv. M., pa je tu bilo došlo do nesporazuma. Svjedok je govorio da je lice ubio S. hodža, a to je bio neki drugi slučaj. Nakon toga je izjavio, da je kod njih bio jedan A.S. koji je raznosio hranu kod H. u četi G.. Izjavio je da je kod njih bilo često puno vojske i da je svako privodio i dovodio ljude u V., te da su ga jedno veče pozvali u komandu oko 10 - 11 sati navečer da dođe u bataljon u V.. On je došao u motel, pa mu je donesena hrana. Tu se nalazio polukružni okrugli sto za kojim je sjedio Š. V. koji je bio zamjenik komandanta bataljona, zatim Š. i Ž. koji je bio komandir H. 505 i bilo je još nekih od 505-te. Svjedok je izjavio da dok je jeo primjetio da je taj raznosilac hrane izgledao kao zarobljenik i da je kroz Š. priču shvatio da je on pokušao

izvršiti bjegstvo. Zatim, svjedok je izjavio da kada je Š. pretresao tog raznosiča hrane našao u džepu košulje papir na kojem su bile nacrtane sve zemunice gdje je raznosio hranu i na kojem je pisalo koliko tačno ima ljudi na kojoj zemunici i kud se može proći i nađeno 500 maraka. Svjedok je izjavio da mu je poznato, jer mu je Š. rekao da će zato pomenuto lice biti streljano. Međutim, svjedok je izjavio da kad je Š. našao taj papir kod tog raznosiča hrane uzeo je neki kabal i tukao ga s tim kablom. Dalje je izjavio da kada je rahmetli N. došao rekao je Š. da to nije smio uraditi i tad mu je Š. ponovo dao taj papir, nakon čega je rahmetli N. mu rekao da će Š. napraviti službenu zabilješku i taj papir će prikazati i na tom se stalo. Svjedok je dalje izjavio da je Š., po priči, ubio tog S., ali on to ne zna, te dodao da mu je komšinica S.E. jednom u priči rekla da je tog čovjeka previjala, pa mu nije bilo jasno. Jedna osoba kaže da ga je ubio, a druga osoba kaže da je bio previjan, odnosno da ga je ona previjala.

Optuženi **Izet Šahinović** u svom je iskazu na glavnom pretresu od dana 31.10.2018. godine iskazao da je bio učesnik u ratu od formiranja patriotske lige do prelaska u TO nakon toga bio je u 105. muslimanskoj udarnoj krajiškoj brigadi, bio je na raznim funkcijama u jedinicama i komandir čete, komandir voda, komandant bataljona i pomoćnik komandanta za bezbjednosti. Godine 1995. godine, u proljeće je bio pripadnik 5.bataljona 505.Viteške B.ske brigade. Taj 5.bataljon je naredbom komandanta korpusa i naredbom komandanta 505. viteške brigade rahmetli komandanta Nanića prebačen u 506.brdsku brigadu i njegov je naziv bio II bataljon 506. brdske brigade, a sjedište tog bataljona je bilo u V. u motelu a sva logistička i komandna podrška je bila preko 505.muslimanske udarne krajiške brigade. U tom bataljonu je bio pomoćnik komandanta za obavještajne i bezbjednosne poslove, a radilo se o dvije funkcije jer to jedno mjesto je bilo upražnjeno koje je on popunjavao pomoćnika komandanta za obavještajne poslove, a njegov osnovni zadatak je bio bezbjednost odnosno pomoćnik komandanta za bezbjednosne poslove. Dužnost pomoćnika komandanta za bezbjednost po formaciji je bila da odgovara i brine za bezbjednost prednjeg kraja dolaska smjene do prednjeg kraja obezbjeđenja dotoka hrane, dotoka materijalnih tehničkih sredstava i samog utvrđenja linije. S. A. nije poznao lično, ali niti ga mogao poznavati jer bataljon je brojao oko 300 ljudi i dolazilo je do različitih transformacija u jedinicama. Nakon događaja bio je upoznat sa slučajem na način da je bio u B.P. reon G. zona odgovornosti II bataljona 506.brigade na položaju pa je imao informaciju putem obavještajnog centra da će doći do napada od strane pripadnika tzv. AP ZB i pripadnika združenih jedinica vojske RS tako da je duže vrijeme boravio u zoni odgovornosti što mu je i bio zadatak. Komandant bataljona bio je F.M. zamjenik je bio V.Š. zv. S.. Tog dana dolaskom u V. primjetio je veću grupu vojnika i civila. Bio petak i on je redovno dolazio na džumu, a vrijeme je bilo nekih 15-20 minuta do džume tako da je žurio u džamiju, vidio je da ide kolona boraca i civila iz pravca motela prema trgu što je sve u neposrednoj blizini i vidio je da ide momak srednjeg rasta imao je na sebi naprijed školski blok na kojem je bilo napisano "ovaj izdajnik svog naroda" i čuo sam gdje uzvikuju "jesu li svi on" gdje je on rekao "ja sam izdajnik svog naroda" i vidio je da su mu ruke vezane obzirom da je bilo vrlo kratko vrijeme. Vidio je da su mu ruke bile vezane na leđima jer nije ih vidio naprijed. U tom momentu prišao mu je jedan vojnik i pitao šta se dešava, a on mu je odgovorio da je to njihov kuhar koji je pokušao pobjeći pa je uhvaćen. Odmah nakon toga svjedok je opalio metak u zrak kao znak upozorenja da se vojska razide jer se i očekivalo granatiranje da bi se taj mladić spotakao i pao, ali on nije vidio da li se čovjek udario ili nije nakon čega je I. vojnicima koji su bili tu rekao "nosite tog momka gore" misleći na komandu bataljona, a preko puta komande bataljona je i bila ambulanta odnosno bolnica u V.. Nakon čega se uputio u džamiju obavio džumu, a nakon obavljene džume je otišao ponovo za B. polje da bi se naveče vratio. Po dolasku u komadu bataljona zatekao je Š.V. zv. S. koji je bio zamjenik komandanta bataljona i još grupu vojnika koji su opsluživali komandu. Pitao je "zamjeniče gdje je ovaj momak da ga ispitam na okolnosti bjegstva i da obavim sa njim razgovor." Š. je malo povišenim tonom rekao "ne znaš uopšte ni šta je napravio, ti ispitivati ja sam ga ispito i ja sam mu presudio". Svjedok se ponovo

obratio Š. riječima “Š. ja te ozbiljno pitam ovaj šta je bilo s momkom” na šta mu Š. opet odgovorio “rekao sam ti, ja sam ga ispitao i ja sam mu presudio”. Poznavajući Š. kao nedokaznu osobu I. mu se ponovo obratio riječima “Š. nije to način i to nisi trebo uraditi”. Zatim je Š. naredio mu da zovne ljude da ukopaju čovjeka u blizini a s obzirom da se ne može zbog borbenih dejstava u njegovo porodično groblje. Nakon toga I. je pozvao pomoćnika komandanta za logistiku, referenta za logistiku koji je našao ljude, a I. je tim ljudima rekao da ga zakopaju, što su oni i učinili. Svjedok je dalje istakao da je nakon što je obavio razgovor sa Š.m obavjestio dežurnog oficira u 505. viteškoj brigadi koji je dalje obavjestio pretpostavljenog po komandnoj dužnosti Z.N. Službena zabilješka je napisana i dostavljena bezbjednosti 505. i 506. brigade. Naveo je i to da je Š. poginuo na G. 1995. godine. Čovjek koji je taj da usmrćen bio je od I. udaljen 5-6 metara, na sebi je imao i dio uniforme i dio civila, a ruke su mu bile zavezane kanapom. Izet je imao činove jer je bio koordinator između 505. i 506. brigade tako da je mogao naređivati i drugim borcima i poštovao se njegov autoritet.

Budući da u toku postupka optužba svojim izvedenim dokazima nije uspjela dokazati krivično pravne radnje i krivično djelo za koje se optuženi tereti, tako da je ovaj sud optuženog oslobodio od optužbe uz primjenu načela in dubio pro reo iz člana 3. ZKP FBiH. naime, zbog primjene načela in dubio pro reo činjenice koje idu na teret optuženog **moraju biti sa sigurnošću utvrđene**, za razliku od činjenica koje idu u korist optuženog a koje se uzimaju za utvrđene čak i onda kada su one samo vjerovatne tj. kad postoji sumnja u njihovo postojanje. Ovakvo stanovište zauzeo je Ustavni sud Bosne i Hercegovine u svojoj odluci broj AP-661/04 od 22.04.2005.godine. Prema odredbi člana 3. stav 2. ZKP FBiH „sumnju u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježja krivičnog djela ili o kojima ovisi primjena neke odredbe krivičnog zakonodavstva sud rješava presudom na način koji je povoljniji za optuženog“, a što je u konkretnom slučaju i pri ocjeni izvedenih dokaza primijenio i ovaj sud.

Prema odredbi člana 3. stav 1. ZKP FBiH i odredbi člana 6. stav 2. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, „svako koje optužen za krivično djelo smatra se nevinim dok se njegova krivica po zakonu ne dokaže“, dok prema odredbi člana 15. ZKP FBiH „sudu, tužitelj i drugi organi koji učestvuju u postupku dužni su s jednakom pažnjom da ispituju i utvrđuju kako činjenice koje terete osumnjičenog – tj. optuženog tako i one koje im idu u korist“.

Imajući u vidu naprijed izloženo i općenito uzevši nužno je naglasiti, da se uvijek, prvenstveno mora najprije pretpostaviti nevinost optuženog bez bilo kakvih preduvjerenja te da ga sud može jedino osuditi na temelju dokaza iznesenih tokom suđenja. Dakle, ne smije se poći od nekog preduvjerenja da je optuženi kriv, pri čemu se primjenjuje temeljni pravni postulat a to je da je teret dokazivanja na tužitelju i da svaka dilema koja se pojavi mora ići u korist optuženog. Dakle, svaka situacija u kojoj se javlja najmanja sumnja u pogledu činjenica u odnosu na dokazanost ili nedokazanost određenih okolnosti, ili se pojave sumnje u pogledu činjenica koje čine obilježja krivičnog djela ili o kojima ovisi primjena neke odredbe krivičnog zakonodavstva, primjenom načela in dubio pro reo, to, mora ići u prilog optuženog i sve to sud rješava presudom na način koji je povoljniji za optuženog. Propuštanje suda da postupi na ovakav način značilo bi postojanje preduvjerenja da je optuženi kriv, što bi predstavljalo kršenje odredbe iz člana 3. ZKP FBiH. Nužno je, prema tome, eliminirati sva preduvjerenja i kod donošenja odluke rukovoditi se isključivo činjenicama utvrđenim na glavnom pretresu.

Imajući u vidu navedeno u odnosu na konkretni slučaj, dakle ne smije se poći od pretpostavke i zaključka a je optuženi kritičnog dana iz ručnog oružja tačnije pištolja ispucao u pravcu tijela tj. grudnog koša i trbuha dva metka u oštećenog A.S. i da ga je na taj način lišio života. Nesporno je utvrđeno da je optuženi kao pomoćnik komandanta za bezbjednost bio sa grupom vojnika koji su vodili oštećenog kroz naseljeno mjesto V. i da je oštećeni na sebi imao napisan list papira na kojem je pisalo ja sam izdajnik svog naroda i nesporno je utvrđeno a je optuženi u ruci imao pištolj mahao sa istim i nesporno je utvrđeno da je ispalio jedan hitac to

su nesporne činjenice. Nakon što je optuženi ispalio jedan hitac oštećeni kojem su ruke bile vezane iza leđa pao je na asfalt i to je nesporna činjenica. Svi saslušani svjedoci očevici kritičnog događaja govore da je optuženi Šahinović Izet ubio oštećenog A.S. na način da je u njega ispucao iz pištolja. Svi svjedoci neposredni očevici odnosno svjedoci po čuvenju govore da su čuli ispaljenje jednog hica. Sud je obrazlagao nalaze vještaka i utvrdio da je oštećeni zadobio povrede od hica iz ručnog oružja tj. pištolja i to u predjelu grudnog koša i u predjelu stomaka a povreda koja je nastala u predjelu glave je povreda od pada i udarca glavom u tvrdu podlogu. Sud je to nesporno utvrdio. Sud je nesporno utvrdio da dva hica ne mogu se ispaliti na način da se sjedine u jedan i da se dobije zvučni efekat jednog hica to je decizno potvrdio vještak Franjić Bruno.

Sporno je ispaljenje dva hica od strane optuženog u pravcu grudnog koša i stomaka usljed kojih zadobijenih povreda je oštećeni preminuo. Tužilaštvo tako i konstruiše optužnicu i dovodi da je upravo optuženi ispalio dva hica u predjelu grudnog koša i trbuha i lišio života oštećenog. Tužilaštvo je u obavezi da dokaže i to izvan svake razumne sumnje da je optuženi počinio opisane radnje koje mu optužnica stavlja na teret usljed kojih je kod oštećenog nastupila smrt. Zbog toga se, kao temeljno poštivanje kako zakonskih propisa tako i prav a optuženog treba sumnjati u tvrdnju optužnice odnosno mora se ispitivati da li je upravo optuženi Šahinović Izet ta osoba koja je nakon što su vojnici vodili kroz naseljeno mjesto V. oštećenog A.S. u prisutnosti tih vojnika ispalila **dva hica** u predio grudi i trbuha te da je upravo smrt oštećenog nastupila zbog radnji optuženog Šahinović Izeta tj. sud mora biti siguran da je optuženi počinio opisane radnje za koje se optužuje usljed kojih radnji je kod oštećenog A.S. nastupila smrt na način kako to optužnica tvrdi.

Cijeneći brižljivo iskaz optuženog dat u svojstvu svjedoka te dokaze koji su izvedeni na glavnom pretresu, cijeneći kako pojedinačno tako u međusobnoj povezanosti posebno dovodeći u vezu iskaz optuženog sa saslušanim svjedocima neposrednim očevicima i svjedocima koji imaju neposredno čuvenje u pogledu pucnja, javlja se čitav niz objektivnih i realnih sumnji a to dovodeći sve u vezu sa nalazima vještaka dr. Karan Željka i mr. Franjić Brune znači čitav niz objektivnih i realnih sumnji koje ozbiljno dovode u pitanje navode optužbe u konkretnom slučaju da je optuženi iz ručnog oružja tačnije pištolja u pravcu grudnog koša i trbuha ispucao **dva hica** u oštećenog A.S.. Optuženi tvrdi da je ispucao jedan hitac u zrak usljed kojeg ispaljenja je oštećeni u strahu pao i udario glavom u asfalt i ostao ležati. I to je sve. Niko od saslušanih svjedoka čak i svjedok koji je bio udaljen svega tri metra od kritičnog događaja i gdje je oštećeni pao pored njegovog golfa gdje je on prodavao cigarete ne tvrdi da su čuli dva hica. Svi svjedoci koji imaju saznanja po čuvenju ispaljenja tvrde jedan hitac ostali svjedoci tvrde da su čuli da je Izet ubio A.S.. Sud je utvrdio način na koji je života lišen oštećeni A.S. i da to moraju biti dva hica. Optužnica tvrdi da je optuženi taj koji je ispalio ta dva hica. Ta činjenica je apsolutno sporna i sud ne može prihvatiti samo navode optužnice koji nemaju uporište u bilo kojem provedenom dokazu osim normalno dokazima vještaka da su bila dva hica a niko ne potvrđuje da su bila dva hica. Saslušani svjedoci sa sigurnošću ne mogu tvrditi da nakon što je oštećeni pao da je isti preminuo pa je i dalje ostala dilema koju iznosi optuženi da su ga bez svijesti odnijeli do komande brigade a da je u međuvremenu dok je on otišao u džamiju V.Š. zv. Š. zamjenik komandanta izvršio egzekuciju oštećenog dok je ovaj ležao u besvjesnom stanju pri komandi bataljona odnosno u samoj kući pored komande bataljona u tzv. M. kući, to su sporne činjenice to su činjenice o kojima ovisi obilježje krivičnog djela ubistva odnosno lišenja života. Sud ne može i ne smije preko takvih spornih činjenica prelaziti na način da ih smatra za dokazanim bez uporišta u bilo kojem dokazu da je optuženi taj koji je ispalio dva hica. U konkretnoj krivično pravnoj stvari mora se sa apsolutnom sigurnosti isključiti najmanja sumnja da je možda neko drugi počinio krivično pravne radnje koje se optuženom stavljaju na teret a to je da je u grudni koš i trbuh ispalio dva hica u oštećenog tako da možemo u potpunosti povezati iskaz optuženog da je prilikom njegovog ispaljenja u zrak oštećeni pao i udario glavom

u asfalt a vještak Željko Karan potvrdio da je povreda u predjelu glave preloma lobanje upravo mogla nastupiti na ovakav način. Iz svih tih razloga ovaj sud nalazi, da nije dokazano da je oštećeni A.S. u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio civilna osoba nego da je isti u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio vojni dezertet, te da nije dokazano da je optuženi Šahinović Izet na štetu oštećenog A.S. učinio krivično djelo tj. preuzeo krivično pravne radnje dva pucanja i na taj način ga lišio života kako to pobliže se opisuje u dispozitivu optužnice ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz plana 142. preuzetog KZ SFRJ u odnosu na optuženog Šahinović Izeta, stoga na osnovu člana 299. tačka c) ZKP FBiH sud je donio presudu kojom se optuženi Šahinović Izet oslobađa od optužbe da je učinio navedeno krivično djelo.

S obzirom na ovakav ishod postupka a na osnovu odredbe iz člana 203. stav 1. ZKP FBiH optuženi se oslobađa od plaćanja troškova ovog krivičnog postupka i isti padaju na teret budžetskih sredstava.

ZAPISNIČAR
Rahmanović Senida

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Kapić Reuf

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Vrhovnom sudu FBiH Sarajevo koja se podnosi putem ovog suda u roku od 15 dana po prijemu prijepisa presude u dovoljnom broju primjeraka. Oštećeni ovu presudu mogu pobijati samo zbog odluke o trošovima postupka i o imovinsko pravnom zahtjevu.